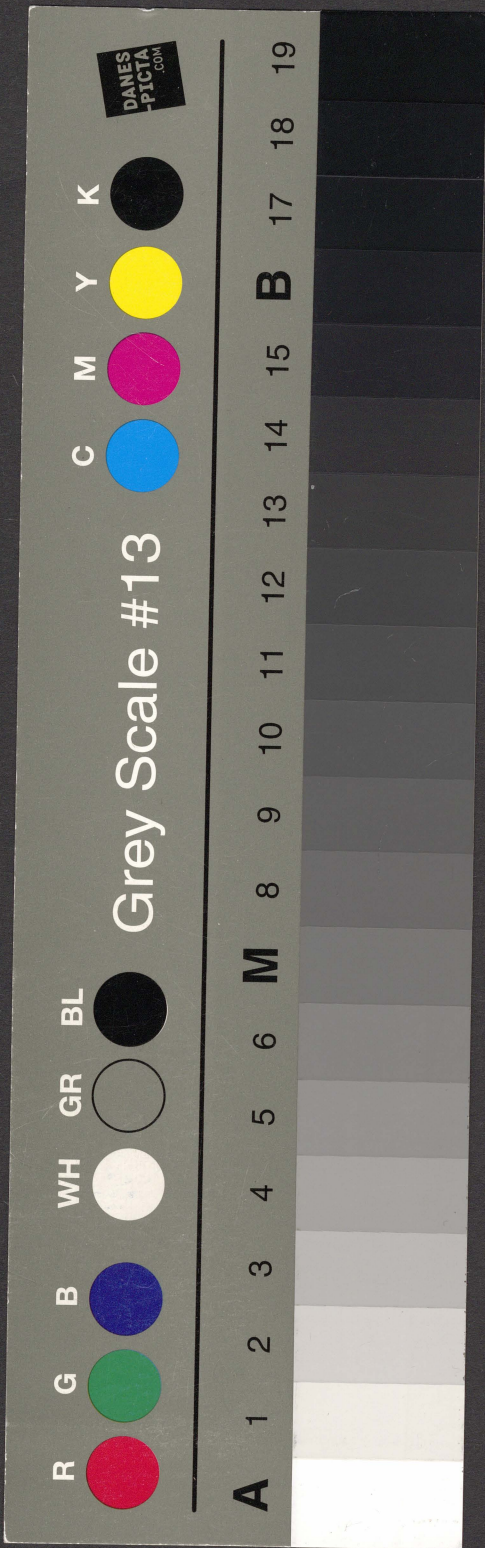
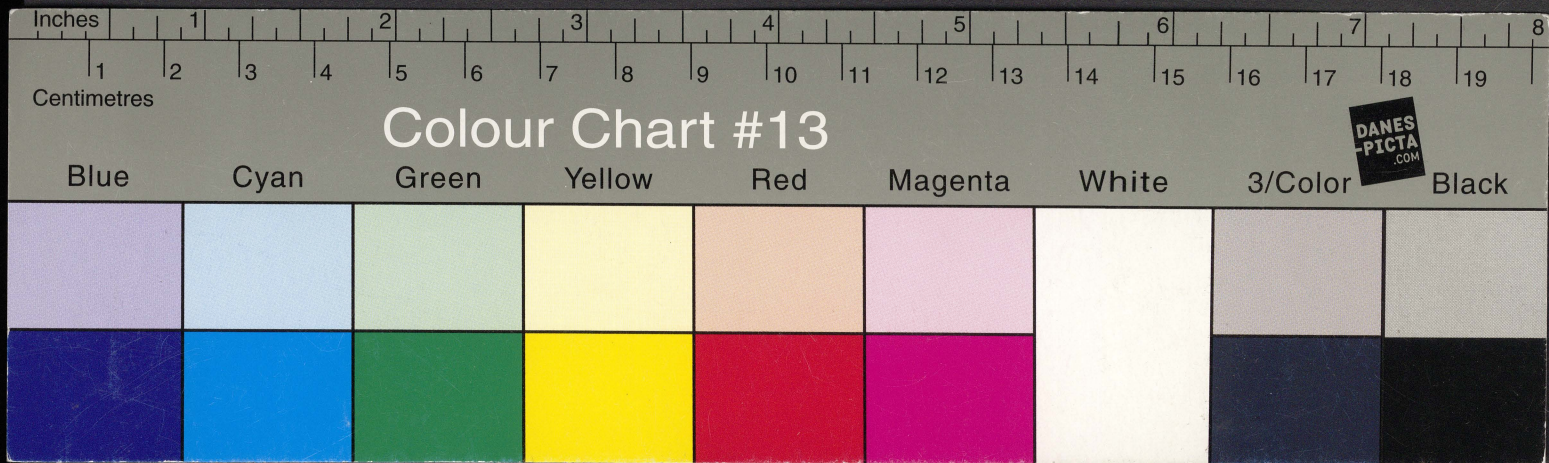


XVI, 31-42



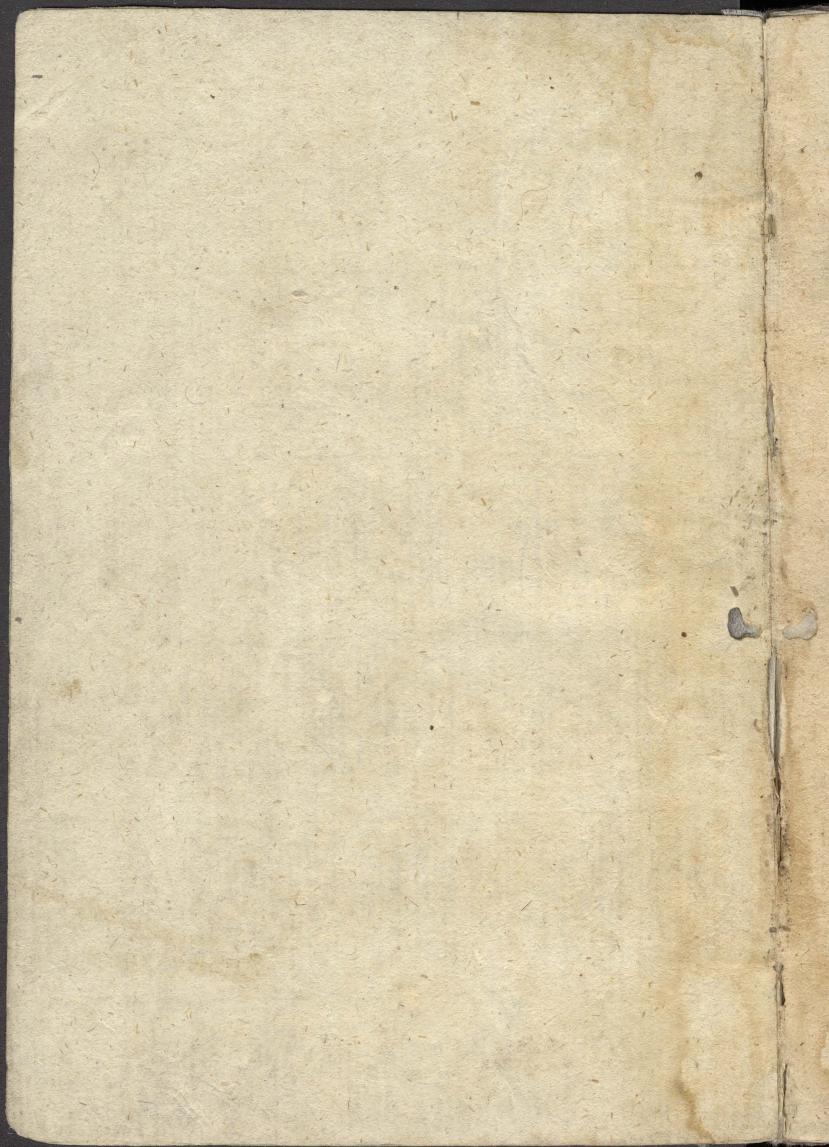
XVI, 34

Libellus

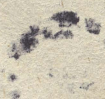
de quibusda futuris ex sancte
Brigitte revelatione

1522

1304



A.





LIBELLVS DE
quibuscā futuris ex san-
cte Brigitte reuelationū libris /
additis etiam nonnullorum alio-
rum dicis collectus.



XVII, 34

Præfatio per modū epistolæ AD LECTOREM.

Clementissimus et benignissimus saluator noster dominus Jesus omnes saluos fieri volens, secundū apostoli dictum dignatus est. de sinu patris in uterū virginis descendere vīq; salutaris hominibus doctrina sua, et exemplo manere festare. Et quacū vidit multos immo ferme omnes deuitare secundū illud psalmi. Omnes declinauerūt simul in vriles facti sunt non est qui faciat bonū nō est vsq; ad vnum Cui et stipulatur Joannes in Canonica Totus inquit mundus in maligno positus est qd sit ita nō sit bisce temporibus Inuenendo quilibet cor suū et actus cognoscat. Nolens eos a tali via erronea reducere, et ad sui amorem inducere. Dignatus est p aliquas reuelationes hominibus sanctis et religiosis colloqui. Quēadmodū in lege veteri loquebat in pphetis. Et precipue cū sancta locutus est Brigitta. adhortans et monens p eam christianos vt a via obliqua in qua positi sunt ad eum redeant. Dominans eis non tū cū pena infernali et eterna quā modo Christiani pariu faciūt. Sed etiam temporalī q; cum tribulatione ventura si seipfos cognoscere noluerint ad ipsūq; p vitioꝝ obmissionē quibus seruēdo versunt Idolatre licet nomine cristicole redire haud voluerit Nam hęc tribulationem. nō ideo p istam dominā sanctam et alios multos predicat vt nos punire vellet, sed volens nobis misereri et parcere si ad eum fuerimus conuersi vel salte vt amicos suos cautos faciat, tela em̄ pensa minus feruunt Sed Ach hodie Christiani mundanis nimis dediti delictis ea que eos ab eis retrahūt lectitare et acceptare quidā negligunt Quidam vero ptemnunt Quapropter timeat Ne illud sapiēter in eis impleat. Vocauit inquit sapientia et renouit extendi manū meā et nō fuit qui aspiceret Desperistis omne p̄sillium meū et increpatōes meas neglexistis Ego quoq; in interitū vestro ridebo et subsanabo cum vobis id qd timebatis aduenerit eo qd multi vestrum exofam habuerunt di-

ps 13. et
52.

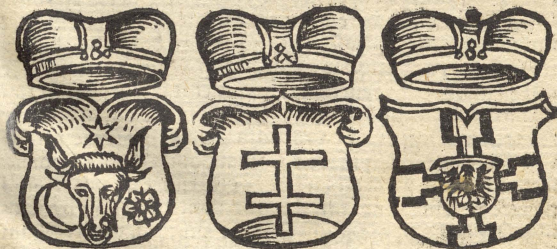
phēbio
rum. 1.

disciplinā et timorem domini non susceperunt nec acq̄sue-
runt consilio meo, et detraxerunt in uerſe correptioni mee.
Nolite itaq̄ fratres charissimi bis monitis christi p̄ sanctā
brigittā ex misericordia sua factis, detrabere sed suscipite
in istū verbū in cordibus uestris quod possit saluare animas
uestras suscipite inquā fidemq̄ habere audientes vel legen-
tes ea que hic gesta sunt uerba dei. Nā uides ex auditu Au-
ditus autē per uerbū dei. Cauteq̄. Ne sitis numero horum
De quibus dicit sed non omnes obediunt euangelio qd̄ fit
ex suggestione dyaboli qui rugiens circuit querens quē de-
uoret. Eui uos resistite fortes in fide bonis adornata operi-
bus facientes fructum dignum penitentie. Et ne uelit̄ dis-
cere intra uos patrem habemus in celis confidentes tantū
in nomine siue ipsius amore. Dico enim uobis q̄ potens est
deus de lapidibus et pagantis induratis suscitare filios sibi
dilectos prout in multis locis dictarum reuelationū hoc
se facere promittit. Jam enim securis ad radicem arborum
posita est omnis ergo arbor que non facit fructum excidet
et in ignem mitetur. facte itaq̄ rogo per dominum Iesum
fructus dignos penitentie. Conuertiminiq̄ ad eum sincero
corde qd̄ efficere poteritis si lectioni huius libelli intende-
re curaueritis ad quod uos excitare dignetur dominus Je-
sus qui est benedictus in secula seculorum Amen.

Roma.
10.

Matth 3

¶ ¶



TRACTATVS

ex diuinay Sancte Bri
gitte reuelationū libris Jussu

Duorum summorū pontificum vi

delicet. Gregorij. xj. et Urbani Sexti exa
minatis iuditijsq; eorū, et aliorū viros
rum sapientiū. quibus omisse erant
ad examinandū aprobatū colles
ctū, ad cognoscendū futuros
euentus, hominibus oc
cultos, pp̄ cautelā nō
nulloꝝ Criticifidelitū.

PROHEMIVM.



Ignificavit dñs

noster Iesus christus quedam futura
loquens sp̄se sue noue. Sancte Bri
gitte, Serenissime quōdam principi
de Regno Suerie ex nobili prosapia.
regū Hortorū pgenite Que transiens
ex p̄cepto christi de Sueria ad romā
claruit ibi viginti quinque annis cōp̄e

summorū pōtificū infrascriptorū ad quos et de quibus habu
it speciales reuelationes a christo, sup̄ Ecclesie reformatiōe
quā eā in honore et reuerentia qua decuit habuerunt Et ipsi
us immo dei p̄siliū p̄ eam requisierunt vt etiam restatur
Magister Mathews de Tracouia Sacre theologie p̄fessor
in p̄positione sua, quā fecit Coram domino papa Urbano
sexto in lanua. patet etiam hoc ex processu Canonizationis
p̄fate domine Supradicti igitur pontifices sunt by Les
mēs sextus Tempore cuius Sancta Brigita venit romam
Innocētius sextus Urbanus quintus Gregorius vndecim⁹

Anno
christi
1.3.46.

repose cultus rome obiit Anno domini 1373 die 23 Julij.
anno septuagesimo sue etatis, anno autem domini 1344
primo incepit habere reuelationes diuinas in visione intel
lectuali vt habet 7 pbatur in processu supradictio Quarum
Reuelationū maior pars ptinet in libro celesti Cui in septē
parciales libros distinguitur Cuius plogū fecit M. agister
Matthias de Suetia Sacre Theologie professor Et Cano
nicus Ecclesie Lincopen. de Regno Suecie, qui etiam fuit
confessor dicte domine. Item: alique reuelatiōes dicte dñe
facte ptinent in libro ad reges Et alique in libro reuelatio
num extrauagantiū In quibus libris inueniunt. alique Re
uelationes in quibus predicatur quedā tribulatio ventura
sup totum mundū De qua tribulatione hīc aliqua inferre e
seu disserere intendo ad cautelā vt spero plurimorū vt sibi
de tribulatione imminente sciāt precauere que eis predicat
ventura si ad deū per penitentiā 7 eorum que contra religi
onem christi sunt obmissionem nō fuerint conuersi.

obijt
1373.
1344.

Capitulum primū de causis harum reuelationum.

Quia amici dei existentes in mundo ante hec tē
pora intellexerunt inspirante deo magnā iram
dei venturā esse super mundū ppter nitiā mul
tiplicatiōē peccatorū Et ideo ipsi caritate mos
et clamauerunt in celū ad Reginā 7 dominam
angelorum scilicet Mariā virginem vt ipsa placaret filium
suum iratū contra mundū Et vt impetraret a deo vt mundo
mitteret specialis 7 noua reuelatio ad innotescendū ei perī
culum suū vt festinaret, se emendare 7 sic iudiciū dei 7 tribu
lationem futuram euaderet, Beata autē virgo Maria mater
pietatis, mora lacrimis 7 precibus amicorū dei, impetrauit
a deo vt mundo mitteret noua reuelatio, sicut ipsa testatur
in libro sexto celestis libri xxvij. c. Christus etiam ostēdit
causam cur modo de nouo locutus est cū ante ea in! ppheti
vt in veteri testamento, 7 postea p semetipsum in Euangelio
satis abunde fuit locutus, Et ideo videt q̄ modo non erat
opus vt de nouo loquat, vnde quidā Archiepiscopus de Re.

Motāter
dicif nī
miam.

Alī

gno Suerle cū alijs tribus Episcopis Et Magistro matthia
de Sueria in sacra theologia professore Canonicoq; Eccle
sie Lincopei 7 cū vno abbate valde religioso qui solebat ex
aminare Reuelationes sancte Brigitte factas vt pater in p
cessu Canonizationis Et similiter in propositione magistrī
marbei De Tracouia cū videret istas a spiritu bono pcede
re mirabatur valde de causa huius. Christus itaq; volens
ostēdere causam huius sic locutus est ad Sanctā Brigittā
in reuelatione quadā que habet in libro Reuelationū ex
trauagantiū Capitulo 51. Ego sum qui ab eo qui me mitte
bat missus sum in viscera virginē Et assumsi carnem 7 nat^{us}
sum Sed ad quid certe vt ostēderē verbis 7 factis fidem?
Inde mortuus sum vt aperirēm celū Inde sepultus resurrexi
Et rēurus sum iudicare. Nunc igit puenis Episcopis dic
Archiepiscopo ex parte mea verba hec miraris quare verba
mea loquor Eleua oculos tuos 7 vidē, ausculta auribus tu
is 7 audi, Aperi os tuū 7 interroga, quomodo ab omnibus
neglectus sum, Eleua oculos tuos 7 vidē, quomode ab om
nibus expulsus sum, Vide quia nemo me in sua delectatio
ne habere desiderat Erige etiam aures tuas 7 audi, quia a
solis ortu vsq; ad occasum, cor hominū est cupidū, 7 seue
rū ad effusionem sanguinis primi sūt, ppter cupiditatem,
audi qz omnes ornant membra sua p superbiam suā, audi qz
delectatio hominū est irrationabilis quasi animalū, Aperi
os tuū 7 inquire vbi sunt defensores fidei, vbi inueniuntur
qui inimicos dei expugnant, vbi sunt qui vitā suā ponūt p
domino suo, Inquire hec diligenter 7 inuenies valde pau
cos amicos meos Eogita hec 7 scies me nō sine causa loqui
Inquire vltertus 7 audi qualis sit dispositio curie romane,
que sedes mea esse deberet Sicut em̄ in sede quattuor sunt
colonne sustentantes 7 mediū quoddā in quo sedens quē
scit Sic in sede mea quā summis pontificibus reliqui debe
rent esse quasi quattuor colonne, humilitas, obedientia, ius
ticia, 7 misericordia, Et mediū diuina sapientia cū diuina
caritate Sed hec iā mutata est Et assumpta est noua sedes,
In qua est superbia p humilitate, ppria voluntas p obedi
entia, Amor pecunie p iusticia, Ira 7 inuidia p misericor
dia, Mediū autē vocari sapiens 7 magister ad mundū Ecce

.c. 51.

De Ro

4 colōne

Reuerſa eſt ⁊ mutata ſedes mea. Uide ⁊ perquire vltimus
reliqua capituli membra ⁊ clerū totū ⁊ inuenies qđ ego vengo
⁊ creator omnium, ſum eis oneroſus quaſi lapis lapio eis qđ i
venenum, ingluici eorū ſum quaſi mica Ecce quomodo abie
ctus ſum, Ecce quid mihi ꝑ Charitate rependit Ego creauit
eos ⁊ redemi tanta equitate ⁊ iuſtitia ac ſi ꝑ ſimilitudinem
loquendo ſtatera eſſet ante me poſita in qua vt recte appen
dereſ nō apoſui aliud niſi cor meū ꝑꝑitū Ego natus ſum et
circūciſus Ego habui tribulationes varias ⁊ labores, Ego
audiui verba peſſima ⁊ obprobria, captiuatus ſum ⁊ flagel
latus, funibus ligatus ſum ⁊ quaſi in prelo punctus ſum
Verū diſtēdebant, vene rūpebant, Juncure omnes diſſolu
uebant, (Sequitur infra) Ecce talia ego creator tuas paſſus
ſum ⁊ talia nullus curat Nec conqueror corā te vt ꝑſideres
quid ego feci, ⁊ quid mihi rependit Item libro iij c. 57. di
citur Roma eſt quaſi ager ſuper quem zizania excreuit Iſo
prius debet mundari cū acuto ferro Inde igne purgari po
ſtea arari cū iugo boū Illi eū vbi preparat talis pena qua
ſi iuder diceret excoria totā pellem extrabe totū ſanguine
de carne excide omnem carnem inſuſtra ⁊ cōfringe oſſa ita
vt deſluat omnis medula Et in libro ſecundo. c. 6 Ebricitas
ꝑquerit ſuper chriſtianos ſcilicet qđ ſe ab eo auerteſit, poſt
ea reddens cauſam huius querimonū ſic ait in fine loſus
ad amicos ſuos Nec miremini qđ loquor Nā ſi ſapientiffim⁹
in mundo ꝑſiderare poſſet quot antequotidie in infernū
deſcendūt, plures eſſent qđ arena maris dīnumerata ⁊ lapilli
riparū, hec em̄ eſt iuſtitia Quia ſe a deo ⁊ domino ſuo ſe
parauerunt ꝑpter ea vt minuat numerus dyaboli, ſcias pe
riculū ⁊ impleat exercitus meus Ideo loquor ſi forte audie
rint ⁊ reſipiſcāt, Quapropter dominus noſter Ieſus Chriſt⁹
elegit ſibi dominā Brigitā ſupradictā, ad inſinuandū mū
do ꝑ eā volūtatē ſuā, qđ ſibi ſic placuit ſcilicet eligere ad
hoc opus mulierē ⁊ nō virum, volens parcere mundo ſi ipſe
ad deum ſuū reuertī vellet flexus precibus matris ſue ⁊ ro
gatus celeſtis curie.

de clero,

l. 1 c. 57.
Roma

li. 2. c. 6.

m^o do. 1.
hominis
bus mū
datis.

Capitulum Secundum Quomodo

Sanctus Dionysius primū apparuit
Sancte Brigitte.

Etim iam esset in reditu de peregrinatione Sancti Jacobi maritus Sancte Brigitte infirmari cepit In atrabato Et in valescente infirmitate. Ponsa christi in magna anxietate animi constituta per Sanctū Dionysium meruit consolari. Quia appa. es ei in oratione dicit Ego sum inquit Dionysius qui a Roma veni ad has partes frantie, predicare verbum dei in vita mea Tu vero quod speciali deuotione diligis me ideo predicato tibi per deum per te vult innotesci mundo et tu tradita es curato die mee et precationi. Propterea iuuabo te semper, et hoc tibi do signum, quod vir tuus iam non morietur in ista infirmitate. Et sic etiam multis alijs vltibus idem beatus Dionysius in reuelationibus visitabat, et consolabatur eam.

Capitulum Tertium de modo apparitionis Domini Iesu Ipsi Brigitte.

Transactis aliquibus annis post Mortem mariti sui cum beata Brigitta sollicita esset de statu suo circumfudit eam spiritus domini ipsam infans mans Raptam in spiritu vidit nubem lucidam et de nube audiuit vocem quasi hominis decentem. **D**um iter audiuit ipsa timens illud ab angelo Sarbane mox confessorum adijt quendam deuotissimum et approbatissime vite virum Magistrum matthiam de Suetia sacre theologie professorem egregium, qui super totam bibliam scripsit. hic in talibus non ignarus, ei ieiunia et orationes indicit, Et alia exercitia spiritalia, et confessione eius audita, eam sacramento corporis christi communicauit, **D**ixitque talibus insistenti similitudinem iter in visionem haberet, Iosa denuo de psalmo dicti magistri orationes et alia bona adauit, Et tunc tercio similitudine vidit nubem Et in nube similitudine christi filii dei Et audiuit

5
uit vocem Muller audi me. Ego sum deus tuus qui tecum loqui volo. Noli timere, ego sum omnium p̄ditor nō deceptor. Non loquor tecū p̄pter te solā sed p̄pter salutem aliorū, de isto autē magistro dicit christus libro quinto ī interrogatio ne 16 in solutione tertie questionis, quod quasi omnes hereses steterunt ante eū, temptantes eū vehementer. Quia autē nō sensit supra se, nec credidit sensibus suis. Ideo liberatus est a rēp̄tatiōibus illis. Et factus est multū sciens ⁊ illuminatus a deo ad glosandum totam bibliam.

Capitulum Quartū Quali liter Christus p̄cepit subpriori mona sterij Aluastri transferre reuelatiōes dñe Brigittę in linguam latinam.

Deinde post aliquod tempus appares ei iterum Christus ait, Dic ex parte mea fratri meo petro subpriori, q̄d ego sum similis domino cuius filiū tenebāt captiui in duro cippo, q̄ misit legatos suos, vt ei filiū liberarēt, ⁊ p̄cauerēt alios ne in manus inimicorū suorū incidere quos purabant amici, sic ego deus habeo multos filios scilicet christianos, qui grauissimis loquens dyaboli tenent. Ideo ex charitate mitto eis verba oris mei que p̄ vnā feminā eis loquor. Audi igit̄ tū frater petre illa, ⁊ scribe in lingua latina verba q̄ ipsa tibi ex parte mea dicit Et dabo tibi p̄ qualibet littera nō aurū vel argentū, sed thesaurū q̄ nō veterascat, quā Reuelationē ipsa dñā Brigitta statim notificauit ei ex pre Christi. Ipse autē volens deliberare sup̄ hoc, stabat sero in ecclesia, certans cogitationibus suis secū, Eumq; in fine ex humilitate deliberaret non assumere opus hoc, nec scribere dictas reuelationes diuinas, reputans se ad talia indignū, Et dubitans de illusionē dyaboli. Tunc percussus fuit tali alapa, diuina percussione, q̄ statim cecidit quasi mortuus p̄inatus officio sensuū ⁊ viriū corporalium. Sed tamen intellectus sanus remansit in mente eius, Donachi autē eum inuentētes

li. extras
uagans.
c. 48.

Nota.

B

sic in terra facientem, Apportauerunt eam ad cellam. Et posuerunt in lecto. Et sic tacuit per magnam spacium noctis, quasi se immortuus. Tandem dispensatione diuina occurrit ei in mente talis cogitatio forte Inquit hec parior, quia nolui obedire reuelationi et precepto mihi facto per dominam Brigittam ex parte Christi. Et dicebat in corde suo. O domine Deus si propter hoc est, parce mihi. Quia ecce paratus sum et volo obedire et scribere omnia verba que ipsa mihi dixerit ex parte tua. Tunc autem in eodem pacto sensu facto in corde, statim curatus est sine aliqua mora. Et iuit ad dominam Brigittam festinater, offerens se ad scripturam faciendam de omnibus Reuelationibus sicut ipsa diceret ei ex parte Christi. Item dixit prior quod postea audiuit a dno quod Christus dixit ei in alia reuelatione hec verba Ego percussi eum quia noluit obedire et postea sanauit eum. Quia ego sum medicus ille qui sanauit Tobiam et regem Israel. Dic ergo ei agredere uolue et reuolue, opus scripturarum uerborum meorum, et scribe quia dabo tibi adiutorium magnum in lege mea. Et scias per certissimo quia tale opus facere uolo per uerba mea, que tu scribis ab ore istius mulieris unde de potentes humiliabunt, et sapientes obmutescent nec credas a maligno spiritu hec uerba pcedere que hec mulier tibi loquet. Quia que dico operibus probabo. Et statim post hoc incepit scribere et transferre omnes reuelationes et uisiones diuinas, dadas ipsi dno Brigitte, iuxta preceptum eius.

Capitulum Quintum de precepto Christi, ut hec Reuelationes publicentur ipsi mundo.

Item autem beatus sit qui audit uel legit uerba prophetie huius. Multo tamen beatorum erit ille qui charitatem habens ad animas, propter dei bonorum conatum, pro posse suo, cum discretionem tamen ut uerba huius prophetie in publicum ueniant, ut omnibus fra dei in breui super mundum exarsura innotescat quatinus sibi de remedio contra eam per penitentiam et pacientiam, pudeat et ad deum clamare, pro eius remotione festinent. Et saltem res

6
moueri possit Ideo et Dominus in reuelatione quadam de In-
nocentio papa sexto que habet in libro reuelationū celestium
vni dicit inter alia verba ad sanctā Brigittā. Et volūtas bo-
na reputabit et in coronā ad glorie augmentationē. **14.c. 136**
Terūti
Si verba mea tibi data audiret fieret melior. Et qui desse-
rent verba ad eū sublimius coronarent, preceptū etiā Lbris
Istus hoc, scilicet quod verba istarū reuelationū publicent. Cui
magis obediendū est, quā hominibus et ariū asserētibz sic
dicens, libro sexto capitulo c1. ad sanctā Brigittā. Ea que a
me audieris scribe et mitte ad filios et amicos meos, et ipsi il-
la seminent inter populos, si forte vellint cognoscere ingra-
titudinē suā, et paciētiā meā. Quia ego Dominus surgere
velo et ostendā gentibus iusticiā et caritatem meā. Item in
libro primo. Capitulo lvi. quasi in medio ipsius capituli sic
dicit Amici mei Verba mea venire faciant ad inimicos me-
os si forte querant et innotescat eis periculū et iudiciū eorū ut
pungant de factis suis. Alioquin iudiciū erit civitatis eorū
sicut interrupit murus ubi nō relinquit lapis super lapidē
nec in fundamento duo lapides sibi mutuo adherescit sic ci-
uitatē. I. mūdo fiet. In fine etiā eiusdē capituli sic dicit lra-
tera. I. verba mea scripta est, laborent amici mei, ut ad inimi-
cos meos sapienter et discrete veniant si forte audire velint
et respicere. Si autem aliqui auditis verbis meis dixerint
Expectemus ad hoc modicū tēpus nō dum veniet, nō dum
est tempus eius. Ego iuro in deitate mea, quā adā de para-
diso exuli et pharaoni decē plagas immisi quod venio eis cla-
tus quod credunt. Ego iuro in humanitate mea, quā de virgi-
ne assumi sine peccato, quod complebo verba mea. Ego iuro in
spīritu meo, quod sup apostulos in die pentecostes est missus
et inflammavit eos ut omnis gentiū linguis loquerent rē.
quod nisi cū emendatōe ad me quasi serui et fragiles redierit
vindico: in eos ira mea. Tūc ve erit eis i corpe et in anima,
ve quia vsui in mundū venerunt et in mundo vixerunt.
De quā modica fuit eorū voluptas. Et ad hoc illa vana, et eru-
clatus eorū erit perpetuus. Tunc sentient, quod nunc credere cō-
semnāt, scilicet quod verba mea fuerūt charitatis. Tunc intelli-
gent quod quasi pater monuit eos, et me noluerūt audire.
Ecce si verbis noluerūt credere benivole, credent operibus.

et venerint. Itē Christus loquit ad sanctā Brigittā de quo-
 dam episcopo dicens, dicit illi qz misericordia mea iā venit.
 scz verba istar reuelationum, in quibus offerat misericordia
 hominibus a deo, si ad ipsum redire voluerint. pferat eā in
 publicū vt hoies discāt eā q̄rere, Itē dicit Christus libro 1. Cap
 1. 1. c. 52. Ij. Ego sum deus quem pre ceteris diligis 7 amas. Cōfide-
 ra 7 vide, qz anime quas sanguine redemi meo sunt sicut il-
 lorū qui ignorant deū 7 sunt captiuati a dyabolo tā hor-
 ribiliter qz in omnibus membris premit eos quasi in prelo
 iudicō si arto p̄pterea si vulnera mea sapunt tibi in animo, si flagel-
 lationem meā 7 dolozē alicuius reputationis habes, onde
 hi preca- uere. operibus tuis quantū me diligis 7 verba mea, que proprio
 ore locutus sum in publicū venire facias. Et ad caput Ec-
 clesie p̄sonalitē defer. Itē eodem libro 2. capitulo 15. dicit
 1. 2. c. 15. Propterea qz via mea est arda, 7 via mundi lata. Clamo nūc
 in solitudine. i. in mundo ad amicos meos, vt a via que du-
 cit ad celū extirpent spinas 7 tribulos, 7 pponāt viā meam
 incedentibus. Nā sicut scriptū est. Beati illi sunt qui non vi-
 derunt me 7 crederunt similit̄ felices sunt illi qui nūc cre-
 dunt verbis meis, 7 opere ea p̄plent. Ecce ex dicitis patet qz
 meritorū sit ac deo placitū laborare, vt reuelationes iste in
 publicū ventant. Quatinus illud horrendū iudiciū futurū
 hominibus innotescat. Itē Christus loquit licet verba mea
 2. c. 17. scripta sint tū prius debent anunctari, 7 sic venire in ope-
 ra. vt patet libro secundo capitulo xvij.

Capitulū Sertum de Anni- tatione p̄dicatoꝝ, vt causa dei & salutis animarū laborent, ad hoc vt iste reuela- tiones publicent̄, & generaliter om- nes ad quoz p̄sentia venerint.



Quo 7 suplico eis omni qua possum instantia
 ad quoz p̄sentia bec puentura sunt, vt causa
 dei 7 salutis ac Zell animarū quo nihil de o. ac
 ceptius teste. Beato Gregorio sup Ezechielem
 p̄phetā, qz iuxta est dies pditionis 7 ad esse fea

stinant tēpora ꝛc. Laborent scribendo hortando vel predicā
do quatinus hec in publicum veniāt vt hominibus ira dei
maxima breui eparsura innotescat quatinus festinent citi-
us preuenire eū in confessione, ꝛ lacrimis. Ne si iprouisa ad
uenerint homines p̄ impacientia ꝛ blasphemia grauius in
baratrum ruant p̄pter desperationē. Clamer ergo Qui pos-
terit ꝛ exaltet in fortitudine vocem suā ad anūciādum po-
pulo domini scelera eorū ac pericula sibi. p̄pe imminētia,
p̄mittenda aut̄ est oratio ꝛ alia bona opa. p̄ salute auditorū
vt deus de sua p̄ssima misericordia dignet tangere inspira-
tione eorū corda, q̄ si hoc factū nō fuerit, in vanū clamantiū
lingua laborabit saltē quantū ad p̄uersionem auditorū, licet
nō quantū ad clamantiū mercedē que p̄pter bonā volunta-
tem erit eque magna, siue ipsi audierint siue non, quapropt̄
nō taceant qui hec audieturi sunt, sed gladiū domini scilicet
tribulationē futurā sepe dicā, que tā venire ꝛ accelerare vi-
detur. sup̄ populū cbristianū, ad crudelit̄ eū p̄dendū. Anūci-
ent esse futurā nō a casu, sed ex dei p̄uidētia ꝛ ordinatōne
cū nō sit malū in ciuitate sc̄dm Amos p̄phetā (subintellige
pene sc̄dm glosam) q̄ nō fecerit d̄sis, ne ipsi p̄p̄ suam taci-
turnitatē illius sanguinis atq̄ periculi ꝛ causa fiant nec nō
participes. Audiāt itaq̄ om̄es ꝛ specialiter p̄dicatores ad
quorū noticiā hec sunt p̄uentura, qui debent esse quasi specu-
latores populū ad anūciādum ei ex scriptura pericula sibi
imminētia, vt sibi de eis precaneāt. Audiāt itaq̄ quid vi-
cat d̄sis eis. Ezechielis xxxij. capitulo sub m̄batorū specu-
latoris. Si inquit speculatoꝝ viderit gladiū venientē ꝛ non
insonuerit būccina, ꝛ populus se nō custodierit venerit q̄
gladius ꝛ tulerit de eis animā (s. de populo cuius est specu-
latoꝝ) Ille quidē (sc̄z populus) in iniquitate sua captus
est. Sanguinem aut̄ eius, de manu speculatoꝝis requirā. Et
subdit dominus (ibidē ad Ezechielē loquens p̄ quē specula-
toꝝes designant ꝛ doctores. Et tu fili hominis speculatoꝝē
dedi te domui israel. Audiens ergo ex ore meo, anūciabis
eis ex me, Ex quo parere potest, q̄ p̄dicatoꝝ. I. speculatoꝝ
populi cbristiani audiens hec a deo legēdo tenet anūciare
populo eidem. Quia sicut dicit Iudocus. Cū legitmus deus
nobiscū loquit, cū vero oramus nos cū eo loquimur. Et idē

Dentoro
37.

de Mer-
cede cla-
mantiū.

De malo
pene itel-
lige non
culpe.

§ 3.

Nota de
prelatis.

B 11

tū hec verba Christi predicta aliquis predicator legit sequitur
tur q̄ illa a christo audit. Et sic p̄ cōsequens sequitur, q̄ ea ex
mandato Christi cui in omnibus obediendū est, tenet anti-
ciare populo cuius est speculator. Ad hoc etiam facit dictis
sancti Hieronimi in Epistola Joānis. Qui odit fratrem suum
necessitatē pacis ē, et clausit in viscera sua ab eo, quō manes
charitas dei in eo. Quanto magis qui videt fratrem suū errā-
rem, et mortalibus oppressum criminibus, et nō monstraverit
ei x̄bū doctrine, ille q̄ doctus ē homicida est, et sine charitate
Timeatis igit̄ o doctores et rectores Ecclesie quibus in iun-
git dñs p̄dicationis officium, si nō populo suo dominicū ver-
bum monstraverit. Quot enim vel in vestro exēplo, vel in v̄s
negligentia, in peccatis morient̄, tot de manu vestra requi-
ret dñs hec Jeronimus, Cū igit̄ homines, tā multis horribi-
libus peccatis sint involuti, p̄pterea tā maxima ira dei ins-
tat eis, et visitationis. In qua dolus diriges, iniquitas pro-
sperabis, et veritas p̄pter peccata p̄sternes, et multa spiritua-
lia p̄culcabunt. Constat p̄fecto ex predictis predicatoribus et
doctores siue rectores debere populū de hoc ammonere, et
ad penitentiā incitare, ut irā dei et p̄ricula maxima sibi im-
minentia possint evitare seu declinare, hinc etiā dicit beata
virgo Maria in quarto libro celestis libri capitulo lxx. Om-
nis qui audit et scit veritatē. Et tacuerit eā reus est, nisi om-
nino p̄tenuat. Ad predicta etiā facit q̄ adducit beata X̄go
Maria de quoddā dño qui habuit castrū, in quo multa bo-
na erāt, qd̄ obsessum est ab inimicis suis, qd̄ cū ille audisset
dixit p̄coni seruo suo. Tade clama voce alta militibus me-
is sic. Ego dñs liberabo castrū meū quicūq̄ sequit me bona
voluntate, erit meū in honore et gloria p̄similis. Qui vero
in pugna ceciderit, suscitabo eū ad vitā, que nō habet defes-
ctum, nec anxietatē dabo ei honore p̄manentē, et absconditiā
indeficientē. Seruus aut̄ accepto mādato clamavit sed mē-
nus sollicitus fuit in clamādo in t̄si q̄ clamor ad strenuissimū
mū militem nō puenit, et ideo milles desitit a labore. Quid
ergo facturus est, dñs militi qui libēter laborare voluit, sed
nō audiuit vocē p̄conis. utiq̄ remunerabit p̄ voluntate,
sed p̄co repidus nō erit immunitis a correptione. Ex hoc er-
go patet, qd̄ supra, ad hoc etiā hortat eos Jobel. p̄beta p̄s

Jerom.

De igno-
rem.

l. 4. c. 65,

mo capitulo dicens. Accingite vos, et plangite sacerdotes.
Et ululate ministri altaris. Ingreimini cubile in sacco mi-
nistri dei mei qui interunt, de domo dei vestri sacrificium et li-
batio. Sanctificate ieiunium vocate cetum congregate senes et
omnes habitatores terre, in domum dei vestri, et clamate a a
diei quia prope est dies domini, et quasi vastitas a potestate veniet
Item in secundo Capitulo sic dicit in persona dñi. Canite tuba
in sion. Ululate in monte sancto meo, et turbent omnes habi-
tatores terre quia venit dies domini. Quia prope est dies tene-
brarum, et caliginis dies nubis, et turbis quasi mane expan-
sum super montes populus multus, et fortis similis ei non fuit
a principio, hec autem possunt applicari ad populum venturum cum
duce de quo infra dicit. Et sequitur infra in eodem capitulo Jo-
belis. Convertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio et
fletu et plactu. Et scindite corda vestra, et non vestimenta. Ca-
nite tuba in sion. Sanctificate ieiunium. Et egredietur spiritus
de cubili suo, et sponsa de thalamo suo (quasi dicit) non est te-
pus vacandi amplexibus, sed luctibus, propter instantiam dñi
furois. Et reuera nisi populus Christianus predicto modo
se humiliaverit coram deo, omnia mala infra scripta super eum
venient, et insurgent guerra disensiones pestilencie etc. ita quod
timor et tremor, ac ebetudo mentis super eum ruent, quatinus nul-
lus appareat modus se de periculis eius vndique circumdantis
bus erudi. In quibus vita hominum erit quasi in pedulo po-
sita, ita quod non sint certi ad modicum, in vita vel sanitate stare
vel perdurare utpote de mane usque ad vesperam. Tunc invocan-
t bunt dñs Christiani, et non exaudiet eos auertetque oculos suos
ab eis, ut comminat eis infra cap. x. ubi dicit ipse venturum ad me
dosum et non faciem, et ego ad eos occipit veritatem. Nec mis-
erebitur tunc nec parceret pro vocibus eorum quia quanto plus tunc
deum interpellarint, premotione malorum mala magis acce-
scunt succedentque magis flagellis flagella. Tunc poterit eis
Christus illa dicit quod habet. puerior primo. Quia ve-
raui (et subintellige per verba revelationis mearum vobis missa
et renuistis extendi manus scilicet promittendo vobis misericordiam
et non fuit qui aspiceret despectistis omnem psallium meum, et incre-
pationes meas neglexistis. Ego quoque in interitu vestro re-
debo, et subsanabo cum vobis, id quod timebam advenire, cum tra-

Nota.

In
contemptus
verbi dei

ruere repente: Ina calamitas ⁊ Interitus, quasi tēpeſtas Ingrū
erit, Cū venerit ſup vos tribulatio, ⁊ anguſtia. Tunc inuo-
cabunt me, ⁊ nō exaudīā. Mane plurgent ⁊ nō inueniēt me,
eo q̄ eos am habuerunt diſciplinā, ⁊ timorē dñi nō ſuſcepe-
runt, nec ac qui euerunt cōſilio meo, ⁊ detraherunt vniuerſe
correctioni mee Comedent fructus vūe ſue ſuſq̄ p̄ſiſs ſa-
turabunt. Auerſio paruulorum Interficiet eos, ⁊ p̄ſperitas
ſultorū p̄det eos, vtputa illorum canū de quibus infra dice-
tur. Capitulo x. Qui autem me audierit abſq̄ terrore requi-
eſcet, ⁊ abundantia perfructur timore, maiorum ſublato,
ſubtrahet etiā gratiā ſuā ab eis p̄mittendo eos cū hoc tem-
porari, ⁊ cadere in hereses. Et dabit gratiā ſuā paganis, qui
ad fidem eligent, vnde dicit Chriſt⁹ libro ſcōo capitulo v.
Mitte amicos meos, qui paganos introducant, in eccleſiā
Chriſtiani autē mali ſient eorū ſerui, illi autē gaudebunt de
hereditate p̄petua. Et dulcedine quā p̄parabo eis. Iſti autē
in miſeria ingemiſcent. que incipiet eis in preſenti, ⁊ in p̄pe-
tuū durabit. Ecce verbū ineffabile horrendū Qui habet hic
aures audiendū audiat, ⁊ ſibi de ſalute ſua, cū celeritate pro-
uideat ne ſimul tēporali, ⁊ eternali pereat. Quia ſecundū
p̄dicta. Illud Jeremie duplici p̄tritione p̄terrere eos domie
In multis Chriſtianiſ implebit, eorū demeritis ſic exigen-
tibus. Quia multi eorū hic peribunt amara, ⁊ crudeli mor-
te cū eterna damnatione. Et hoc ideo. Quia in illa tribula-
tione in veritate ad Chriſtū nō p̄uertent. Infert autē Chriſt⁹
in fine ſupradicti capituli, excitās amicos ſuos, ne ſpe mer-
cedis eterne attedient laborare, vt p̄dicta publicent ſic di-
cens. Ergo amici mei, q̄ tēpus eſt nō dormitent, nō attediē-
tur. Nam merces glorioſa ſequit̄ laborē eorū. Item libro ſq̄.
c. x. dicit, q̄ ſumme mereſ ille, q̄ laborat ad hoc vt hūmilitas
exalteſ, q̄ ſuperbia tā nimis aſcendit, honore etiā habebit
maximū, ille qui caritatem habet ad animas, q̄ ambitio et
ſimonia tā in pleriq̄ regnāt, felix etiā erit, ille qui conatur
pro poſſe ſuo, vt vitia de mūdo extirpent, q̄ tā plus ſolito
in valeſcunt. Eſt etiā vtiliſſimū habere, ⁊ petere paciētiam.
Quia in diebus multorū ſol dimidiabit, ſtelle p̄fundent, ſa-
pientia ſinfatuabit, humiles in terra ingemiſcēt, ⁊ audaces
p̄ualebunt.

Capitulū Septimū De ad- monitiu, Christianorū contemptorū harum Reuelationū, vt Sibi de periculo preca- ueant, exemplo Iudeorum.

Uere si Christiani hec intelligerent, sine dubio
expauescerent, sed vere cęcari omnes tā ma-
iores q̄ minores. tā docti q̄ indocti. Ideo tps
p̄sitationis sue nō cognoscunt, in quo scilicet
visitabit eos in nouissimō isto. maledictionis
temp̄e mittendo pius verba oris sui, ab eterno p̄fata, 7 mis-
sericorditer reuocando eos de peccato, 7 periculo suo. Si
autē ueratio uenerit, 7 casus a pace 7 abundantia temp̄is in
qua semp se stare credunt ap̄propinquauerit. Tunc aperient
oculū eorū, 7 intelligere 7 videre incipēt post cęcitatem.
Ex casu eñ solet oriri intelligēcia, que occidere solet in for-
tuna. Et ideo ipsi Isae p̄bere, qui mittebat ad incredulos
dicebat, vt habet Isae sexto Ecceca cor populū huius, 7 au-
res eius aggraua, 7 oculos eius clande, ne forte videat ocu-
lis suis, 7 auribus audeat, 7 corde suo intelligat, 7 uertat
desolēt, ciuitates absq̄ habitatore, 7 dom̄ sine homine q̄c.
Quia cęcitas incredulorū p̄p̄betie dei nō illuminat nisi
p̄p̄betie implete fuerint, cum eorū damno 7 periculo. Et sic
possunt dicere illud sapientie, erramus a uia ueritatis, 7 sol-
intelligēcie nō est ortus nobis. Nos insensati uia 7 reuela-
tiones p̄dicte domine insantiē estimabamus. Ecce nūc in-
telligimus q̄ cōputata est inter iustos 7 inter sanctos fors
illius est. O Quanta nunc est insantiā Christianorū p̄ra dei
qui respiciunt miseratiōē eis oblatā, p̄ qua rogare deberēt
7 tamen ea derident, littera d̄m̄natorū miseris p̄p̄toribus
cū ostentante misericordiē, 7 gratie, si reuerit uelint. Illi au-
tem addentes peccatū peccato litterā, ex ore altissimi egres-
sam reiciunt, 7 p̄temnunt. Et cum hoc ob p̄bitū inferunt des-
ferenti, vel latranti. Sed quid faceret d̄s terrenus, si sibi
tale obp̄bitū inferat, certe vindicaret, si posset. Quilibet

Nota.

Nota.

Isaie 16.

Nota.

Sapientie
c. 5.

Nota.

E

enī legatus, debet habere pacē, vbiq; etiā in terra inimicorū
ppter officium legationis, 7 hoc etiā homo homini mortu
li seruat, sed deus hoc priuilegiū nō habet apud eos, qui no
lunt esse sui amici. i. apud christianos qui cum labijs bono
runt, sed vt timeo longe est a renibus eorū, 7 hoc satis patet
in ista vna Brigitta, que fungit̃ officio legationis ipsius al
tissimi, ex eo qd ei⁹ noua apostola appellat̃, 7 existit qd ppe
legationē dictā quali vbiq; psecutionē sustinuit, 7 nūc vtrē
dū est ne sustineat, quā vt pote psecutionē, nō sustinuisset, si
predictum officium legationis nō haberet, 7 ideo potest dice
re cum Iheremia. Facta sum in derisum tota die, qz tā olim
loquor vociferans iniquitatē populi, 7 vastitatem clamito.

Nota.

Jer. 20.

Nota.

de Iheremia.

Nota.

id est destructionē terre, ppter peccata sequentia. Propter
hoc etiā deridebāt iudei Iheremiā tanq̃ falsum pphetā, vt
dicit lra. Quia diu ista ante predicterat, 7 nō euenerant. Et
etiā qd dixit se hanc pphetiā, ex reuelatione, 7 collocaione
diuina habere, qd illi tenebris peccatorū excecari nullo mo
do capere poterāt. Et ideo qz sancta Brigitta a pluribus de
ridef, vel ptemnit, ppter has duas causas. Ideo potest etiā
ad predictū verbum se referre. Quia habuit spiritū ppheti
cum sicut ille. Uideat autem qd poterit, quāta 7 qualis vin
dicta est sup ventura christianis, qui litterā omnipotentē dei
tanq̃ nullo honore dignā reiciunt, 7 deferentem etiā ptem
nunt. Et legant etiā predicti ptemptores, vel inquirit̃ quid
pigit iudeis, qui similiter ptempserunt verba Iheremie, 7
aliorū pphetarū eis aduersa ppter sua peccata p̃nunciātia.
Et semp dicebāt pax pax, vt patet Iheremie vsj. Et amos ix.
nō appropinquabit, 7 nō veniet sup nos malū. Et omēs tā sa
cerdotes q̃ populus eos tāq̃ zelo dei ducti psequēbant̃ et
am vsq; ad mortem, 7 incurrerunt foueam. Si volunt itaq;
Christiani videāt alios cecidisse videantq; in alieno exēplo
quod expauescant. Quia felix ille est, quem aliena pericula faci
ciunt cautum. videant q̃ quid pigit Joachīm regi iuda p
eo qd librum reuelationū Iheremie eius folia vnū post aliū
descendendo, 7 in arulā p̃ficiendo p̃bussit, qz cadauer eius
ad estum p̃iectum p diem 7 ad gelu p noctem, 7 ita sepultru
ra asini sepultus est. de hoc habet Iheremie xxxvj. Et p̃simi
liter quid pigit P̃basur sacerdoti, qui Iheremiā p̃phetisam

Nota.

de iudeis

Nota.

Joachīm

Jer. 36.

rem in domo dñi percussit, et in carcerem misit, quod ductus est in
 babilonem, et ibi mortuus ibique sepultus, et amici eius om-
 nes ut habet Iheremie xx. unde caveat ne similia peccata iam
 faciendo similes penas experiant, et tremiscant, sicut autem
 illis dñs iurando pminabatur excidium eorum, nisi audierint
 verba sua, illis per prophetam ministrata, ut patet specialiter de
 verbis Iheremie. prophete dñs enim per Iheremiam dixit. Quod si non audi-
 eritis verba haec, que in me metipso iuravi, dicit dñs in solitudi-
 ne erit domus haec. id est domus regia, ut dicit Lira. id est ita desolabitur
 sicut illo civitas, que diu ante ea erat destructa quod est
 factum est, ex eo quod noluerunt audire verba Iheremie, sic si-
 militer in istis revelationibus sancte Brigittae iuravit. Quod
 tribulatio super Christianos veniet nisi eas susceperint, et ad
 ipsum per penitentiam redierint. Et hoc omnino fiet remota omni
 spe remotionis dicte tribulationis, nisi homines perversi fue-
 rint. Quia illa prophetia non est pminatoria tantum, sed cum hoc est
 definitiva, que nullo modo retractat. Quando enim deus dicit
 iuro vel iuravi, hoc in tantum valet, ac si diceret hoc statuo vel
 statui firmis, et disposui absque retractatione, seu irrevocabile
 ut patet ex dictis Lira primi, Regum iij. Et amos vi. et vij.
 capitulis, et sic est definitiva sententia vel prophetia.

De
 Pbasur.
 Jere. 20.

Jere. 22.

Nota.

**Capitulū Octavū de queri-
 monia Christi in christianos & plagis ventu-
 ris super cōtempores harū revelationū.**

Ecte sunt igitur dñe Brigittae post hoc multe Re-
 velationes per xxxij. annos que continent in
 libris praeteris in principio huius libelli in qui-
 bus Christus in multis locis querit super chri-
 stianos. dicens eos totaliter ab eo, per opera sibi
 pertrata, recessisse et pminatur eis duo mala. Primum est quod vult
 auertere faciem suam ab eis. id est gratiam suam, et auertere se ad va-
 ganos ita quod christiani reprobandi sunt, et pagani ad fidem el-
 gendi sunt, nisi ipsi perversi fuerint ad instinctum predictarum re-
 velationum de quorum reprobatione et paganorum vocatione in
 multis locis facit mentionem, Et precipue, c. lxxxvij. extra va-

. 28.

1. malū.

gantili dicens. Ego sum ille fictor qui hominē feci de terra
ad hoc ut auro deitatis mee eū meū insignirē. Nunc autem
amo voluptatis eius et cupiditatis. Sic eum defecauerat
ut indignus sit auro meo. Nam os quod ad laudem meā creatū
est, nihil loquit nisi placētia, et primo noctua. Aures nihil
audiunt nisi terrena. Oculi nihil vident nisi voluptuosa frōs
humilitatis deciderat et erecta est supbia. Ideo eligā mibi
pauperes. i. paganos despectos, et dicā eis. Ingređimini et
quiescite in brachio charitatis mee vos autem qui mei esse
deberetis et spreuistis, viuite scđm voluntatē vestrā tpe ves-
stro et in tpe meo. s. iudicij dicā vobis. Ecce dabit vobis tūm de
formē quā dilexistis voluptatē vestrā, plus quā deū vestrū
Iste vero venit ad me quasi catulus ponēs caput et collum
ad laqueum exhibens se reum ideo dimissum est ei peccatū.
Secundum malum est hoc, quod vult omne desiderabile ab eis
quiescere, scilicet quod in ista presenti vita haberi potest. Et pre-
dicta omnia continent in his septem plagis, quas pūnas ipse
dominus ipsis christians si pretempserint predictas Reuela-
tiones de quo in quarto libro Capitulo lviij. vbi sic loquit
Itaq; misericordia mea parcat omnibus, et omnes suffert.
Sed iustitia clamat vindictam. Quia clamo quotidie et
quā multi respondēt mibi sicut tu vides verū adhuc mittā
verba oris mei, et qui audierint ea, plebuntque erunt in leti-
tia illa, que modo nec dici, nec cogitari potest pre dulcedi-
ne. Qui vero non audierint ventent eis sicut scriptum est se-
ptem plage in corpore, et septem in anima. Quas pñderādo
et legendo ea que gesta fuerant inuentent ne experiendo cō-
tremiscāt, quia ego reputo: nunc, quasi vermis, qui quasi mor-
tuus habet riuus in hyeme iacet, in quem transeuntes expuunt, et calcāt
ll. 4. c. 99 in dorso. Sicut fecerunt mibi iudei olim quasi vermis, quia
abiectionissimus, et indignissim⁹ ab eis iudicatus sum, sic et Cri-
stianis pretempnunt me, quia omnia que eis pro charitate feci, et pro-
li repurant pro vanitate. Calcant quoque in dorso meo quādo
plus timent, et venerant hominē quā me deum suum, quia ius-
ticia meā repurant pro nihilo, et in arbitrio suo pñsticiūt tēps
et modū miserationis mee pñcūctūt me quoque, quasi in dēca
Quādo auditis preceptis meis, et passione mea dicunt facta
sunt in presenti aut quid delectat nos, et nihilominus ha-

bebimus delectata, si eum perdere aut punire nos deus vellet,
 non creasset nos, nec redemisset, tam amara morte. Ideo sentie- **Nota.**
 rent iusticia mea. Quia sicut nec vllum bonum erit irremunes-
 tarum ita nec vllum malum erit impunitum. Contemunt etiam me
 quasi perculendo, quasi non attendunt iudicia Ecclesie. s. excommu- **De Exco-**
 nicatione ideo sicut excommunicati publice ab alijs de tran- **municas-**
 tur, sic ipsi sepe abunt a me in eternum. Quia excommunicatio **tionem.**
 quasi scilicet et contemnitur grauius nocet quam gladius corporalis
 Ideo ego qui quasi vermis mortuus vis deor. nunc reuolu-
 scere volo per terribile iudicium meum, et ventura sic terribilis quod
 videntes, dicent montibus, cadite super nos, a facie ire dei
 hec dominus. Per iudicium hic, et in sequentibus intellige tribula-
 tionem futuram, et non iudicium extremum, sic etiam intelligendum
 est id quod Christus dicit. Ego incipiam iudicium meum in clero **l. 7. c. 48.**
 et ab altari. Quia tribulatio futura, primo incipiet a sacer- **De sacer-**
 dotibus, propter eorum superbiam, et Crapulam, et alia peccata, **dotibus.**
 et de domibus deliciarum eiciens spoliati omnibus bonis
 Super hos autem Christus in multis locis, in predictis reuella-
 tionibus querit, et punitas eis, cum septem plagis, precipue li- **Act. 1. 1.**
 primo capitulo xli. Conquerit etiam singulariter super laicos **cap. 6. 2.**
 in multis locis. Et super omnes status ecclesie, et punitas etiam eis **7. 1. 3. 2.**
 cum septem plagis, que erunt vix potest iste, gladius pestilencie,
 famis, terre motus, magni locales, tempestates magne cum to- **Septem**
 nitruis, in terra marisque, ignis et aeris immutatio ita quod tra- **plage.**
 ordine et natura, loci et temporis, ipse aer sit nunc nimis frigi-
 dus, nunc nimis calidus, nunc nimis humidus, nunc nimis
 siccus. Que immutatio erit multorum effectuum causa, tam in ani-
 malibus, quam in hominibus, ac etiam in terra nascentibus, et
 hoc in pena hominis, qui aeris temperie, ad lasciuia, et gus-
 tam, et luxuria ab usus est, sicque erit, ut omnia que prius ad
 suam pacem inueniunt, plaga autem ignis impetrati sunt omnes **De igne.**
 sancti, ipsi mundo in sententia, quam dederunt in iudicio dei,
 contra mundum Christo eis super hoc, requirente, vix patet in pri-
 mo libro, capitulo xlv. eo quod iniquitas nunc magis abundat **l. 7. c. 45.**
 et in iusticia quam soluitur. Non est autem, hoc intelligendum, de villa **In iqtas**
 uo ignis, sicut in nouissimo die erit, sed ista plaga erit loca, **crefctis.**
 hic, hinc et inde modo de celo, per fulgura modo ab hominibus
 et hinc

De toni-
truis.

ii. extra.
capi. 13.

l. 6. c. 96.

l. 1. c. 19.
Nota.

l. 4. c. 137

p maliciã modo a ppria negligencia, ita q̄ illis tribus mo-
dis multe hominũ habitatiões, 7 bona ab igne sumentur
De tonitruis etiã. Christus loquit̄, libro extrauaganti cap
tulo xij. ad sanctã Brigittã. Scito q̄ tanta tonitrua, 7 ful-
gura venient in ecclesiam meam multis vicibus q̄ mult
operabũt mortem, 7 mors fugiet ab eis, licet aut̄ hoc ad lite-
rã intelligendũ sit, 7 plendũ, 7 patebit̄ bis qui tpe p̄fixo
victuri sunt tñ p̄ tonitrua, hic etiã designant̄ p̄mouones et
rannoz, Qui in eo tpe p̄fixo insurgendi sunt, qui ecclesiã
rebement̄ turbabunt, deo hoc iusto suo iudicio. peccatis
exigentibus sic p̄mittente p̄cedent̄ aut̄ has p̄urbationes ec-
clesiẽ futurã maxima tonitrua, vt si homines verbis istarũ
reuelationũ, credere noluerint, credant saltẽ terribilibus si-
gnis de celo. Quia vt dicit Christus i libro sexto, capi. xvi.
Elementa 7 creature aliqui iudicant, 7 pugnant p̄ deo, 7 ostẽ-
dunt in cursibus suis irã dei, 7 signa euentũ futuror. p̄-
fuit in Iherusalẽ ante destructionẽ eius. Item Christus lo-
quit̄, nunc possum dicere, q̄ vulgo p̄muniter dicit̄. Qui pa-
ciens est ab omnibus p̄tenuit̄ sic ego. p̄pter paciẽtiã meã,
nimis ab omnibus videor fatuus esse. Et ideo ab omnibus
p̄tenuor. Sed ve eis erit, cũ ego ostendero eis iudiciũ meũ
post talẽ paciẽtiã hec dñs in fine capituli xix. libri p̄mi.
de alijs vero plagis, non sit specialis mentio in illis, sed in
vno loco quarti libri, dicit Christus q̄ septem plagis sicut
filij Israel flagellabunt̄. Ex hoc potest elici, q̄ septem plage
p̄minate a Christo, sunt iste supradicte, qz illis multociens
filij israel fuere flagellati, vt p̄t̄z ide cursu veterij testamẽti.

Capitulũ Nonũ: de queri- monia Christi sup omnes status & Com- minatione ipsius.



ponsa posita in extasi p̄emplationis, vidit̄ pa-
lactã grande simile celo sereno, vt babes i fine
libri ad reges, in quo erat celestis milicie exer-
citus innumerabilis, quasi arbori solis babes
fulgozem quasi radij solis. In palatio vero se

debat in throno mirabilis, quasi psona quedā hominis incō
 prebensibilis pulchritudinis, 7 inense potencie dñs, cuius
 vestes erant mirabilis 7 indicibilis claritatis. Et quedā vir
 go stabat, ante sedentem in throno, que erat fulgērio sole.
 Quā illi astantes celestis milicie, exercitus honorabant, vt
 reginā celoy. Ille vero qui sedebat in throno, aperiens os
 suū dixit. Audite omēs inimici mei in mundo viuentes.
 Quia ad amicos meos nō loquor, qui sequunt voluntatem
 meā. Audite omēs clerici. Archiepiscopi Episcopi 7 omēs
 inferioris grad⁹ ecclesie. Audite omēs religiosi, cuiuscūq;
 ordinis estis. Audite Reges 7 principes 7 iudices terre, 7
 omnes feruientes. Audite Mulieres regine, 7 principisse, 7
 omnes dñe 7 ancille, 7 omnes cuiuscūq; pditionis 7 grad⁹
 estis. Magni 7 parui, qui habitatis orbē, verba bec que ego
 ipse, qui creauī vos, nunc Loquor ad vos. Ego p̄quero: q̄
 recessistis a me. Et dedistis fidē diabolo inimico meo. Vos
 dereliquistis mandata mea, 7 sequimini dyabolij volunta-
 tem, 7 obeditis suggestionibus eius. Nō attenditis, q̄ ego
 imutabilis 7 eternus deus, creator veste r descendis de celis
 ad virginē Mariā assumens ex ea carnē, 7 p̄uersatus sum vo-
 biscū, ego p̄ memetipsum. Aperui vobis viā, 7 ostendi simi-
 liter, p̄ que iretis in celū. Ego fui nudatus, 7 flagellatus, et
 spinis coronatus, 7 iā fortit̄ extensus in cruce, q̄ quasi ner-
 ui omnes, 7 ppagines mei corporis dissoluerent. Ego audi-
 ui omnia obprobria, 7 sustinui p̄temp̄tibilissimā mortem, et
 amariss̄ mū cordis dolorē, p̄ salute vestra, bec om̄ia inimici
 mei nō attenditis, Quia decepti estis. Ideo portatis iugum
 7 onus dyaboli cū suauitate fallaci. Et nescitis nec ista sen-
 titis ant eq̄ dolor super onus intollerabile app̄inquet, nec
 sufficit̄ vobis ista. Sed 7 tanta supbia vestra est, q̄ si posse
 ascendere super me, libenter faceretis, tantaq; voluntas
 carnis, q̄ libenter seu libentius velleris carere me q̄ dimi-
 ttere in ordinatā delectionē vestrā. Insuper cupiditas vestra
 insatiabilis est, quasi saccus p̄foratus. Quia nihil potest sa-
 ciare cupiditate vestrā. Ideo iuro in deitate mea. si mox
 minū in statu, in quo nunc estis, nunq̄ faciē meī videbitis.
 Sed p̄ superbia vestra, sic pfunde mergemini in infernū, q̄
 omnes dyaboli erunt sup vos, 7 incōsolabilē affligētes vos

Mora.

Supbia

Lupidi-
tas.

¶ Incuria verò implebimini horribili veneno dyabolsco, et
p cupiditate vestra implebimini dolore et angustia, et partici-
pates eritis totius mali, quod est in inferno. O inimici mei ab-
ominabiles, et ingrati, et degenerantes. Ego video: vobis
quasi vermis mortuus in hyeme. Ideo facitis quecumque vul-
tis, et prosperamini. Ideo surgam ego in estate: et tunc vos sile-
bitis: et non effugietis manum meam. Veritatem O inimici mei:
quod ego sanguine meo redemi vos: et nihil quero: nisi animas
vestras. Ideo reddite ad me: adhuc cum humilitate et gratia
et recordamini caritatis mee: et videbitis in conscientia ves-

II. J. c. 61

precipue

l. 4. c. 132

3 et 4. 75.

stra: quod sum mitis et suavis. Conquerit etiam Christus super pa-
pam libro primo capitulo lxxi. et similiter ibidem super latcos iu-
deos: et paganos iurans per patrem et seipsum et spiritum
sanctum, quod vult facere iusticiam supra predictos, propter eorum pec-
cata. Conquerit etiam super sacerdotes, in multis locis, imo
neque eis gravissimas maledictiones, tam in corpore, quam in ani-
ma. Conquerit etiam, super prelatos Ecclesie, quod nullus tamen est
in causa, quod ipse est ita despectus, et neglectus nisi ipsi. Et ideo
dicit, quod gratia vult iudicia facere super eos, et cum infernalibus
sedibus eos perpetuo cruciandus locare. Conquerit etiam su-

II. J. c. 76

per principes terre, et omnes status mundi, in libro vii. capi-
tulo xvj. dicit quod ipsi libentius apponunt oblectamenta ma-
di, quam amaritudinem passionis sue. Et ideo dicit, quod nisi susce-
perint predictas revelationes, et se puerterint omnes vanabun-
tur. Cum illis, qui super vestem suam miserunt sortem, ut patet
in capitulo xvj. ubi supra data est sententia perditionis super
principes terre, nisi puerterint fuerint, ut patet in libro ad reges
capitulo xvj. que data a sanctis omnibus in psistorio diuino

l. 4. c. 116

Tibi revelatio pulchra, et valde notanda habet. Item dicit Ego
loquor tibi per similitudinem, quasi essent tres homines. Pri-
mus diceret, ego nec credo te esse deum, nec hominem, et hic
talis est gentilis. Secundus. i. iudeus credit me esse homi-
nem, sed non deum. Tertius. i. Christianus credit me deum esse
et hominem, sed non credit verbis meis. Ego sum ille super quem
vox patris audiebat, hic est filius meus dilectus etc. Ideo
perquero: ex parte deitatis mee, quod homines nolite me audire
Ego clamabam et dixi, ego sum principium, si credetis mihi has

debitis vitā eternā, sed premerunt Ipsi viderunt potenciā
 veritatis mee, qm̄ suscitabā mortuos, 7 multa alta, 7 tamē nō
 attendērūt. Conquero etiā ex parte humanitatis, qz ea que
 in sancta ecclesia institui nullus curat. Ego quippe posui in
 ecclesia, quasi septem vasa, quibus omnes purificarent. In-
 stitui etiā baptismū, in purgationē originalium peccator. Cri-
 sma insignū diuine reconciliationis. Oleū sanctū in robur cō-
 tra mortē, penitentīā in remissionē omnium peccator. Verba
 sancta quibus sacramenta sanctificarent, 7 instituerentur.
 Sacerdotiū in dignitatem 7 recognitionē, 7 rememoratio-
 nem diuine cbaritatis. Coniugū in cordiū vniorē, bec reci-
 pi debent cū humilitate, Custodiri cū puritate erogari sine
 cupiditate. Sed tā suscipiunt cū supbia, custodiunt i vasis
 immūdis, erogant cū cupiditate. Conquero etiā, qz p salu-
 te hominū natus, 7 mortuus fui, vt si homo nollet me vili-
 gere, qz creauit eū saltem diligeret me, qā redemi cum. Sed
 nunc homines eyciunt me, de corde suo, quasi leprosum, et
 abhominant me, qua i pannū immundū Conquero etiā ex
 parte veritatis, qz p solationē eiusdem veritatis homines no-
 lunt, 7 cbaritatem eius nō attendūt. Ex predictis asit omni-
 bus patet, qz timēndū est, quia in omnibus statibus mundi,
 non sunt tot iusti, vt propter illos parcere deberet port mū-
 do. Quapropter orandum est, cum omni instantia ad deū,
 qz talia mala remoneatur, sin autē, vt det patientiam, 7 pes-
 seuerantiam in bono in malis, aduenientibus.

Intelle-
 ge de va-
 sis spiri-
 tualib⁹.

**Capitulū Decimum de apo-
 stasia ecclesie & Reprobatione Christi-
 anorum vocationeqz gentium.**

Christus de apostasia. Ecclesie querēdo dicit. **It. 6. c. 26.**
 in libro septo. capt. xxvi. in fine. Tere ecclesia
 mea, longe recessit a me, qz nisi interueniret pre-
 ces maris mee, nō esset spes misericordie, sed
 inter omnes status laicorum multos plus aliis
 apostotauerit. Deus etiā pater dicit. in codē libro ca. xx. in
Quod si onsa Christi, ecclesia facta est, adultera pessima pp.
D

627. 33.

ter qđ ipse vult mittere amicos suos, ad paganos, vt accipis
ant. bullo. non i sponsa n. Et qđ hoc cito pficies. Ideo dicit
in fine huius capituli. Ego sum uile, qui in Jordane ⁊ in
monte Sanaui, hic est filius meus dulcerus, verba mea citi
mus. Iohann. Christianus erit i hoc idē pminat. Christianis eos
dem libro sexto celestis libri capitulo 44. vbi pparat Chris

l. 6. c. 11. fiant osberbe que quendā erat pulchra ⁊ dulcis que nunc fa

Camilla
Et loquitur
in eā apu
bua.

quideret
quid sit
sunt talis

cta est arida, ⁊ suauitas extracta est. Et paganos pparat ber
be aspere. Lotus flos est modicus, seipsum pparat apis, que
quirit in herba dulcedinē. In expositione aut huius para
bole in et alia verba dicit. Quasi mihi pulchra herba. i.
genus Christianā mihi asumsi. Qui pulchri erant, ex fide.
dulces ex charitate, fructiferi bona ouerfatione. Nunc aut
a p totū aru degenerantes, ex nomine vident pulchri, sed
ouerfatione sunt deformes, fructiferi ad mundū, ⁊ ad carnē
sed steriles ad deū, ⁊ ad animā, dulces sibi, sed amarissimi
mihi ppter eos cadent: ⁊ annihilabunt. Ego aut sicut apis est
gam mihi aliā herbā: aliquid tantū asperā. i. paganos moris
bus satis auersos, quorū aliqui habent florem modicū: ⁊ su
auitatem e. i. uoluntatē: qua libenter cōuerterentur:
⁊ seruirent mihi: si scirent quomodo. Et si haberent adius
to: ea. Et ex hac herba: tū extrahā dulcedinis: donec implea
tur aopariā. Et tū ei aopariā volo: vt nec herbe desit
sapias: nec apis: ⁊ fructu laboris euacuet. Et crescet hoc
mihi abiliters: qđ asperū est, ⁊ vile ad summiā pulchritudinē.
Et subdit verba satis tremendū: ⁊ formidabile christianis
saltem rātionē vrentibus. Quod aut pulchri vides glosa. i.
Christianitas: vt patet ex iā dictis: Christi verbis decreset:
⁊ deueniet ad deformitatē. tem libro 6. cāpi. 83. Christianus
locutus est: ad sponsam. Scias qđ aduc tanta erit deuotio

Nota.

de heresi

in cunctis qđ Christiani erunt spiritualiter: quasi eor ser
ui: ⁊ plebunt scripture: qđ populus nō intelligens gloria
cabit me: ⁊ edificabunt deserta: ⁊ cantabant omnes gloria
patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto. ⁊ bono omnibus sanctis eius.
Verba erit i Christi libro. 6. Capiti. Irvū vident hoc innue
re: p multos Christiani inficiendi sunt heresi: vbi ponens si
gna aduentus antichristi. Sic dicit ad beatā Brigittā. Sci
to qđ prius anteq antichristus venerit: gentibus aliquibus

l. 6. c. 67.

aperit et porta fidelis: deinde Christianis diligentibus hereses
et iniquis perculantibus clerum et iusti. ita signum est evidens
quod cito veniet antichristus: et hoc aut patere videtur: per multos
Christiani iusto dei iudicio puniuntur nobis occulto tempore
candi sunt in intellectu: et insipienti sum: heresi: que est ma-
xima deformitas fidelibus. Item loquitur Christus querens
do super Christianos libro primo capitulo xvij. Sic faciunt
mihi nunc Christiani: sicut fecerunt mihi iudei olim. Ipsi
eiciunt me de templo suo. id est de anima eorum: quod templum meum
esse deberet. Et libenter occiderent me: si possent. Ego sum
in ore eorum: quasi caro putida: et fetens: video: eis quasi de-
mo loquens mendacium: et ideo nihil curant de me. Ipse
verunt ad me dorsum: et non faciem: et ego ad eos occipui verti.
Ecce verbum satis terribile. Et subdit rationem huius aversio-
nis faciei sue: a Christianis dicens. Quia in ore eorum nil est:
nisi cupiditas: in carne luxuria quasi fumus. In auditu eorum
placet sola superbia. In visu dilectabilia mundi: passio vero
mea et caritas: est eis abominabilis. Et vita mea gravis:
propterea ego faciam: sicut illud animal facit quod multa latibula
habet. quod cum persecutus a venatoribus fuerit in uno latibulo
fugit in aliud. Sic ego faciam. Quia Christiani persequuntur
me: malis operibus suis: et eiciunt me de latibulo cordis sui.
Ideo ingredi volo ad paganos: in quorum ore nunc sum ama-
rus: et insipidus. Et ero in ore eorum dulcis super mel. Adhuc
adhibet misericors: ita sum: quod qui unquam peccierint veniant: et
dixerint. Domine ego cognosco me graviter peccasse: et libenter
volo me emendare: per gratiam tuam miserere mei: propter amar-
tationem tuam: ego gaudentem suscipio cum. Qui autem per-
sisterint in malo suo: veniam eis quasi gigas. Qui habet iram ter-
ribilitatem fortitudinem: et asperitatem. Sic veniam Christianis
terribilibus: ut non minimum digiti audeant monere contra me.
Veniam etiam sic fortis: quod quasi culex erunt ante me. Tertio
veniam eis sic asperere: quod ve sentiant in presenti: et ve sine fine.

Udiant
Luteran:
li. j. c. 27

Nota.

Capitulū Undecimū de du- ce talis tribulationis executore.

Sapientia
c. 8.
Nota.

c. 78.

Quoniam inter dictas angustias et mala ut addat
afflictio afflictioni: et sequat flagella flagellis.
Centurus est quidam dominus mittendus a deo ad
punitiōem populū. Qui pro omnia cōsurgit: et
omnes pro eū. Sed dominus deus omnes principes
cū suis populis tradet in manus eius: peccatis sic exigent
bus. Utrū autē ille dominus erit Christianus hereticus: vel paga
nus: ex reuelationibus sepe dictis nō habet: sed venturus
ibi per Christianū predicat. Et precipue capitulo lxxvij extraua
gantium: ubi dicit suscitabo famelicū: qui deuorabit dese
rabilia eorū: intestina mala nō deficient. Et discorde abun
dabunt: tuleri dñabunt. Et senes et sapientes nō leuabūt ca
put: honor et veritas, p̄sternēt donec uentet: qui placabit irā
meā: et qui anime sue nō parceret. p̄ equitatis charitate: p̄ suis
predicta autē mala, preparabis ei uia ad facillius debellandū
et subuerendā principes terre. Per plagas autē gladij, et dis
sensiones pestilentias etc. Mittendas a deo, in Christianos
multi interient, et ciuitates et castra destruent cū bonis eorū,
per que debilitabis potestas Christianorū, tū in bonis, q̄ in
p̄sonis, ut impleat illud, q̄ scriptū est, siccabis eufrates, ut
preparet uia regibus ab oriente, p̄ eufratem autē designatur
potestas Christianorū, sic debilitata inter angustias, et tribu
lationes predictas. Surgentq̄ dominus dicitus in tpe, a deo prest
nito, tanq̄ leo d̄ cubili suo, ut ponat terrā in solitudine, et ci
uitates relictas, in exultationē. Tunc erurgent electi princē
res Christianorū, ad resistendū sibi, sed nō erit fortitudo in
brachijs eorū. Quia dominus locutus est, et preparauit mala, et die
uiscitationis sup̄ eos. Tali etiam modo destructi sunt chana
nei, a filijs israel, ad destruedū autē eos, ut hoc facillius fa
ceret, premisit dominus pestilentias in chaneos, ut sic eorū mult
tudo diminueret, et essent minus fortes ad resistendū, ut dicit
et magister nicolaus de Lira, sup̄ illud numerū xliij. Terra
quā iustitiamus, deuolet habitatores suos, simili modo cum
et illi essent destruedi tēpore. Sedechie regis, p̄ nabuchod
onosor, misit dominus magrā in siccitatem pestilentia, et famem
ut patet in Iheremia. Item cū Caldei essent exterminandī p̄
reges Medorū, et persarū. Chirum et darsū immisit dominus in ba
biloniā pestilentia, et sterilitatem, ut dicit Lira super illud

Simile.

Illud
mle.
Tercia.

Abacuk tñ. Ante facie eius sibi mors. Et super illud fletus
eñ nō florebit, nō eñ erit germen in p̄sepibus. Quatinus
sic essent min⁹ fortes, ad resistendū aduersarijs, ⁊ fortalicia
sua sufficienter nō possent munire eis. Sic etiā factum est
ante tempus sancti Gregorij pape. Cū longobardi intrarēt
Italiā, ad devastandum eā, sicut ⁊ fecerunt, venit ⁊ maxima
mortalitas, ⁊ magna fames, sic ⁊ modo fiet, nisi Christiani
susceperint has reuelationes, ⁊ se emendauerint. Quia insur-
gent seditiones in terra, ⁊ pestilentie, ⁊ fames. Et tūc eis la-
boratibus in talibus miserijs, ⁊ mutuo se osumentibus apa-
tebit eorū infelicitas. Cū scilicet implebunt tēpora nationū.
Et tunc veniet ille dñs supradictus. Cui deus dabit fortitu-
dinem, ⁊ sapientiā, quas a Christianis auferret ad de-
bellandum, ⁊ circumueniendum eos.

Quarta
Simile.

Capitulum Duodecimū de eodem duce, & tempore aduentus eius.

Dillo autē dño loquit̄ Christus in libro quarto
capitulo xxiij. sub met̄ haphora aratoris sic di-
cens, homo modo est sicut animal, quod sp̄re
currit in recta. Quia asuetus, ⁊ fascinatus, in
peccato p̄mptior est ad peccandū, quā dyabo-
lus ad tentandū, nec considerat cur deus diues, factus est
egenus ⁊ paup̄, s. vt peritura p̄ternenda doceret, ⁊ celestia
am̄da, sed q̄ homo cauper natura, diues factus est, falsis
diuitijs, hoc omnes imitari appetunt, pauciq; inueniuntur
alij qui nō imitent. Ideo veniet arator, ⁊ potentissimo ep̄a-
cratus, a sapientissimo, qui nō queret terras, ⁊ pulchritudi-
nes corporū (subintellige principaliter, ⁊ p̄desiderio, inter
fictiōdi boies) nō verebit fortitudinē fortis, nec timebit mi-
nas principū, sed nec accipiet p̄sonas hominū, q̄ seminabit
carnes hominū, ⁊ diruet domos spiritūū r̄c. Et post modū
cum specificat tēpus, aduentus sui dicens. Ideo amici mei
ad quos te mittā, laborent viriliter, ⁊ celeriter. Quia nō erit
istud, q̄ dico in nouissimis diebus. Sed in diebus istis, et
multorū vluentis, ⁊ hoc videbunt oculis, vt impleat, q̄ scri-
ptū est, stant v̄pores eorū vidue, ⁊ filij sine patribus. Om̄es

l. 4. c. 22.
Nota.

Aratoris

De Tpe.

D tñ

desiderabile hominū aufferet, hec dicit dñs. Quantū ergo
 ponderis sint reuelationes iste, vlt̄ sane intelligit̄. Et si co-
 stiant has intelligerent, sine dubio expauescerent, ppter ma-
 gnitudinē mali eis in breuē, ⁊ valde in primo superuēnū-
 tā quo ad extensionē, q̄ quo ad intensionē. Et ideo tā bene
 potest dici, illud qđ habet in Apokalypsi ve, ve, ve, habitans
 tibus in terra. Et illud Euāgelicū, ve pregnantibus, ⁊ nūtr̄
 entibus in terra, seu in diebus illis. Et t̄z bene potest dūe-
 nire illis diebus, hoc qđ similē habet, in Apokalypsi. In di-
 ebus illis, eligent homines potius mori, q̄ viuere, qz indu-
 cent, tunc sup homines tanta mala, qz ea nullomodo fugas-
 re poterint, nisi p mortem. Et Ideo homines vehementer,
 tunc mortem desiderabunt, quā prius vehementer abboire
 bant. In eodē etiā libro quarto capitulo xxxv. Loquit̄ de
 predicto dño submetabozā aratri sic dicens. Inter alia ver-
 ba, Iustum est, vt vadā cū aratro meo sup mundū, sup gent̄
 les, ⁊ Christianos, nō parcā seni ⁊ iuuenti. Nō pauperi ⁊ diui-
 ti, sed vnusquisqz iudicabit scđm iustitiā suā. Et vnusqz
 moriet̄ in peccato suo, ⁊ reliquet domus sine habitantibus.
 Tercū ad huc nō faciā p̄mationē. Et vlt̄, extrauagan-
 tiū Quia respondent M̄sericors est deus, nō veniet malū
 faciāmus voluntatem nostrā, tempus nostrū breue est. Ideo
 audi que nunc dico. Ecce surgere volo, nō parcā inueni, et
 seni diuiti, ⁊ pauperi, iusto ⁊ iniusto, sed vadā cū aratro me-
 o, ⁊ euertā stipulās, ⁊ arbores. Ita vt vbi erant mille vit̄ re-
 manebunt centū, ⁊ absqz habitantibus domus Radix quoqz
 amaritudinis erumpet, ⁊ potentes decidēt. Aues quoqz ra-
 paces, cū vngulis suis p̄sperabunt, ⁊ comedēt nō sua. In li-
 bro vero ad Reges capti. xvij, loquit̄ de eo, dño sub metas-
 phora venatoris, quē dicit esse venturū: cū canibus. i. vitiis
 iniquitatis, quibus deus vterur ad bonū non sibi ipsis, sed
 purgandis. Qui venator mittet ad siluā. i. in mundū ad cir-
 cumeundū eū, ad captendū feroce bestias, ⁊ indomitas. i.
 impios, ⁊ peccatores, de ferocitate aut̄ istoz canū, habet in
 libro tertio capitulo xvij, vbi beata virgo Maria, p̄mināns
 do fratribus ordinis sancti Dominici, qui ppter Crapulā,
 ⁊ alia peccā, a regula sancti Dominici, recesserūt dicit sic in
 alia verba. Juro sup deū, sup quē iurabant p̄bete, qz veniet

Mat. 24

I. 4. c. 37.
Aratri.

II. extra.
c. 71.

Nota.

I. 8. c. 18.
Venator.

I. 3. c. 18.

fratribus illis, qui relinquerunt regulam, sancti Domini venator: cum patre. i. cum canibus effrenatis qui non parcerent venatoribus a sagittis, nec corporibus vulneribus, ad hoc ut vita finalatur.

Capitulum Tredecimum de adventu dicte tribulationis.

Status itaque est, qui legit vel audit verba prophetie huius. Et servat ea, que in illa scripta sunt. Tempus enim prope est scilicet tempus tyrannorum, et impiorum, tempus magne tribulationis, et angustie, tempus quale a longis retroactis temporibus non fuit. Quia ut ait sanctus Joannes, ad beatam virginem Mariam, Audiente sponsa in spiritu rapta, ut habet in libro suo, capitulo xxxviii. In mille annis, non fuit tanta ira dei, super mundum, quanta est ista, quod iustis multo sitens magna ira dei, nulla erat super mundum, in prefato tempore, scilicet gladio peccati, et fame etc., put patet in Cronica varijs. Item quod indiluvio, non abundavit tanta iniquitas, et iniustitia, sicut nunc, put patet ex sententia sanctorum facta, superius capitulo viij. Ideo, sequenter sequitur, quod nunc ira dei, maior existat super mundum, quam tunc. Beatus ergo, qui servat predicta, in corde suo, et preuidet sibi in orationibus ad deum, de patientia ut stare possit, in illa tremenda, et horrenda tribulatione, ne per impatientiam, contra deum, vel in desperationem ruat, licet in Christo iam miserat misericordiam hominibus, si perversi fuerint. Et verba ista reuelationis susceperint, tunc timendum est, quod homines ista verba non suscipiant, et persequens, non puercent, et distinctiva sententia est, quod si homines ista verba non susceperint, omniatio super predicta non retractabit, sed in effectum deducet. Et sententia distinctiva, vel prophetia, distinctiva est omnino irrevocabilis, put dicit Ira. Si autem aliqui homines, id est pauci predicta verba susceperint, et ad eorum instinctum, perversi fuerint, propter hos totum mundum, deus non miserebit, predicta tribulationem remonendo. Quia sicut dicit Nicolaus de Ira, super quintum capitulum. Beremite. Ad hoc quod per iustitia aliquorum communitur par

I. 4. c. 33

Nota.

De Iniquitate.

Que habet. l. 7. cap. 15.

Nota.

De Abrahā. Lam.

Genesis, sus ultra decē descendere. Genesis xvij. Ex quo potest pate-
re, q̄ magnus numerus iustoz requirit, pro quibus modo
deberet misereri: 7 parcere deus, toti mundo. Et Ebrissus
dicat q̄ mō sunt pauci amici sui, q̄ ei corde seruiunt. Et cum

Nota.

ipse p̄ctus futuroz serutozq̄ cordiū dicat. Quod homines
reuelationes, nō sunt recepturi, patet ex predictis, q̄ plus t̄
mendū est absq̄ spe aliqua remotionis, ipsam tribulationē
futurā esse, q̄ sperare ipsam remoueri. Unde cū beata Biz-

l. 4. c. 37.

gitta in ca. titulo xxxvij, quarti libri peteret, vt dñs mitteret
aliquos de amicis suis, ad precauendū mundū, de periculo
suo dicens. O dñe, ne indigneris, si loquar. Mitte aliquos,
de amicis tuis, qui precaueant, 7 p̄moucant eos, de pericu-

dedante

lo suo. Et dñs scriptū est inquit, q̄ diues in inferno desperās
de salute. p̄p̄ta peccat, vt aliquis mitteret, ad precauendum
fratres suos, ne similit̄ perirent. Et respōsum est ei, nequa q̄
fiet hoc. Quia habent moysen, 7 p̄phetas: a quibus te cert

Nota.

posunt. Sic ego dico, nūc habent euangelia: 7 dicta. p̄p̄ta-
tarū habent exempla, 7 verba doctoz habent rationē, 7 intel-
ligētā vtant ergo eis, 7 saluabūf, nā si misero te nō ita alte
clamare poterī, vt vbiq̄ audiarī, si misero amicos meos pau-

Nota.

ci sunt, 7 si clamauerint, vix audient. Certāramē mītra amī-
cos meos, ad quos mihi placuerit, 7 preparabunt viā deo.
Ecce quid dicat ille, qui scit cogitationes hominū, 7 volun-
tates etiā antequā nascant. Et p̄pter hec verba nimis formi-
dandū est, q̄ p̄dicta tribulatio, nō remonebit.

Capitulū Decimūquartum

Quomodo beata virgo orat, vt predicta
tribulatio acceleret, & iustitia dei ma-
nifestetur, vt timeatur.

Sim 7 ipsa mater misericordie, rogat filiū suū,
vt iustitiā suam dignet manifestare: vt possit ti-
mere: sicut iudex, que tñ semp existit tribulato-
rū p̄solatit̄ orando p̄ ipsis, vt mala ab ipsis au-
ferant. Et hoc ideo videtur: nō em̄ loquar hic
aferriue: vel diffinitive: sed argutine, ipsa etem̄ p̄cedit in

speculo sancte et indusdae trinitatis (in qua refulcent omnia futura, que scdm voluntate dei reuelant, beatis in celo existentibus) qd homines non sunt predictas reuelationes suscepturi: tanq indigni, et ingrati sibi, et toti celesti curie. Quas ipsa vna, cu tota celesti curia, p eor salute, a deo impetravit, vt patuit superius. Et ideo ipsa que est vnus volitatis, cu deo videns, deū velle punire premtores, et ingratos et cu iustitia ptra eos pcessurū, qui misericordia sibi obitara respuerūt. Existens zelatrix iustitie dei rogar, vt fiat vindicta premtoribus, sicut scriptū est, Letabit iustus cu viderit vindictā. Sic etiā Iheremias ppheta, petiit vindictā de in deis premtentibus reuelationes eius ppheticas nō scribendo penā, sed dei iustitiā, p: out dicit Lira sup xvij. xvij. et pp capitulis, petit ergo eodē modo, beata Virgo manifestare iustitiā: sic dicens ad Christū: put paret in sexto libro, capitulo xlv. Rogo te charissime fili, vt qualis tua iustitia sit, sup aliquē manifestare digneris: nō vt pudor eius: et miseria fiat eo maior, sed vt pena eius, p meritis debita fiat eo maior, vt iustitia tua sciat, et timeatur. Tibi em saccus plenus esset, aliqua re, aut vas plenu lacte, quō sciret homo, quid pntef intus, nisi vtolenter, et aperte excuteret, sic quavis iustitia tua magna est, nisi tu aperto iudicio monstraveris illā, a paucis timeri possit, quia opera tua mirabilia diuturnitate tēpor, et peccati magnitudine viluerunt. Respōdit filius, inter alia verba sic dicens: vbi multum vici ingrediant et orat: dignū est vt audiant Quāto magis si ingredit et orat aliq dñā charissima dñō: fiat ergo qd vis iustitię in meo es vidēter manifestabit in tñ: q q eā experient et emittat opa eius ventent in publicū: et membra premitent. Itē de eodē habetur: in libro ad reges capitulo lv. vbi dicit: q audiebat vox quedā dicens. Quid fili mi: qui humanū genus liberasti: morre tua de inferno: surge et defende te: quia mulier viciet mulieres excluderunt te: a corde suo. Ingredere igit regnū sapienter: vt salomon aufer de postibus sumas portas fortiter: sicut samson pone obsidionē contra clerū. Et decipias ante pedes militū: et de terre mulieres: cum armis: et deice potentes corā pmonstrare populor. Nullusq inimicor tuorū: euadat anteq cu vera humilitate: illi perat misericordia.

6. 1.

Iheremi
20.

L. 6. c. 45.

Simile.

L. 6. c. 55.

Nota.



qui contra te indurant. Et per dictis igitur patet: quod tribulatio pre-
cetera indubie ventura sit: sed tamen ut etiam prius dixi: non loquor
hoc asertive: sed tamen proferendo humiliter: in modum: ea que sen-
tior: absque preiudicio sensus melioris.

Capitulum Quindecimum de Cautela, & punctione Christianorum.

Ullibet itaque legens sit: magis cum discretione
timidus: et non nimis insolens: et dissolutus: ex
spe remotionis eius ne laqueo mundi: et dyabo-
li capiat, ut puta gulositatis luxurie superbie, et
avaritie more hominum mundanum spem suam, et
voluptate in delectationibus presentibus ponentium. Quia si
talibus cito venerit tribulatio sepe dicta: et omnia desidera-
bilia eorum, ab eis auferent, timendum est: ne in tam periculis tam
cadant: contra iudicia dei murmurantes, propter hoc, quod deus de-
lectationes habitas, ab eis tollit, et contraria eis ingerit quasi
deus iuste agat. Et reuera discendo: quod si venerit ista tribula-
tio: multi talium etiam in blasphemiam dei, perident. Et ideo ruz-
tius esset, huiusmodi delectationibus, non nimis se involue-
re. Quia nimis amarus erit, ab eis separari: nam ubi est maior
amor, et delectatio, ibi et sepe ratio est amarior et difficilior.
Perpendat igitur qui poterit, et qui habet aures audienti an-
diant: qui etiam tenet gratiam dei teneat eam: et qui potest capere
maiores capiat, scilicet ut eam possit habere gradus in corde suo
ad proficiendum de virtute in virtute, ad celestia a terrenis, se
magis elongando. Illa etenim scilicet celestia, non pereunt sicut ter-
rena. Et ideo in isto tempore tutum est ea aliquantulum relinquere
inquantum bono modo fieri potest. Et specialiter illas delecta-
tiones, et societates mundanas, que faciunt homines frigidus
ad deum, et cupidus ad mundum. Et extinguunt desiderium
proficiendi excecantque oculos in desideratione futurorum, sed
incitant hominem ad acquirendas vanitates: ut eo laetus cum
diuitibus vivere queat: possitque dare, et accipere. Quia ita
accendi et calefieri in desideriis mundanis. A dyabolo in cor-
de valde periculosum est. Quoniam si pestilente incrassant:
incipient multi talium rapiens subito in die, qua minus spes

rant: 7 qua in maior delectatione vixerint. Et simili modo
fieri: si venerit gladius, qui a tunc multi miserabiliter interfi-
cient. Qui autem evadent, isti peribunt, vel fame in locis fugiti-
vis vel in captivitate ducti in terram non suam, in magna misera-
ria morientur. Quid autem tunc proficiet habuisse amicitiam, 7 pru-
beriam mundanorum, vel gulosorum (vere nihil) sed tunc proficiet
illud quod habet in apokalypsi. Quantum glorificavit se, in de-
licijs tunc date ei detormentis. Et ergo quilibet provideat sibi
de gratia dei, nec non de magna patientia, que tunc vtilior
erit quam plena mansuetudo. Timendum est, de magno periculo. et
reperire venturo. Quia homines iam sicut in diebus Noe va-
cant mundanis delicijs, 7 alijs vanitatibus non advertentes
oculos: ad futura ne in delectationibus terreamus, 7 in eis
impedia mur.

Nota.

Nota.
De Part
entia.

Capitulū Sedecimū obie- ctionē Quandā De religiosis viris remouēs.

Sed posset aliquis obicere multos esse religio-
sos in mundo vtriusque sexus, in quibus adhuc
vitijs sperandum est, quod sunt multi iusti, pro quibus
deus possit parcere mundo. ad hoc dicendum
est: quod saluator generaliter conqueritur super omnes
status religiosorum. Sicut 7 secularium, ut patuit superius in
capitulo, 7 etiam ex regula saluatoris e. 2. quod iam vinee religio-
rum non erant, 7 sunt in eis valde palmites pauci, id est iusti qui fru-
ctus portant, 7 cum maxima difficultate, propter abundantiam spina-
rum, id est malorum. Et ideo obariditate vinearum, 7 defectu vini, id
est iustorum ipsarum religionum, ipse instituit 7 fundavit novam vine-
am, id est religionem, de cuius regula factum est superius in prin-
cipio huius libelli. Singulariter tamen conqueritur in predictis reue-
lationibus super ordinem mendicantium. Et specialiter super
ordinem sancti Dominici, super quem 7 beata virgo maxime con-
queritur, 7 omnia eis cum tribulatione futura, patuit etiam ali-
qualiter patuit superius. Capitulo xij. in fine. Item super ordinem
sancti Francisci in capitulo extravagananti. Ubi sic ait ant-
tus meus Franciscus, descendit de monte deliciarum in spe-
ciosa, ubi panis suus erat, divina charitas, potus eius cetera

Nota.
de domi-
nicis.

de. f. Fra-
ncisco.

uere iacobini: et lectus eius medicatio operum: et mandato: ut
in cor. Hinc autem fratres eius: ascendunt in montem curarum: et de
liciam seculi, et non attendunt ad humilitatem, et consolationem pa-
tris sui, et amici mei, de aliis autem ordinibus, habentur queri
monie generales, scilicet de proprietatibus eorum: circa regulas suas
Congruent etiam Christus super multos de ordine sancti Bene-
dicti, et etiam beata uirgo Maria in iij libro, capitulo xx sic
dicens. Nonne multe facies, pietate de rogo sancti Benedicti:
facient ubique disperse habendo, pro calore et frigiditate, pro luce
et tenebris, que si in igne iacerent conglomerata darent ubique ex-
se flammam et calorem. De Carrullensibus, non inueniunt aliqua
in spectati. Similiter super sanctimoniales, querit Christus in
predictis reuelationibus, et maxime in sexto libro. Et uideatur
etiam ad sensum, quod sunt multa monasteria eorum: in qua nulla
persona intronitit: nisi precedere pacto pecuniali, quod est simo-
niace intrare propter quod pactum unum monasterium: olim in ter-
ra sancta extitit desolatum. Ceciderunt enim omnia edificia eiusdem
circa mediam noctem subito interficiendo inter ambitus eiusdem
claustrum, existentes ita, quod nec una de hac ultione euasit uiua
nisi una soror, que de hoc uitio, nimis uoluit. Eius appa-
rens sanctus Hieronimus tertia uice, misit eam abbatissam
in sororibus excitare, et ei predicere diuinam ultionem, nisi a-
fiditio peccato cessarent: que cum excitasset, et dixisset eis, que
uiderat. Ille ueriserunt eam, tanquam mente captam, expellentes
eam de monasterio, que cum uix exisset limina monasterii sta-
tim monasterium corruens omnes intra existentes oppressit, ut
habet in miraculis sancti Hieronimi. Et ideo iam sequenter
nullus est: qui ex toto cordis affectu elongatus, a terrenis
promotione illius horrende tempestatis, et terribilis fure
tribulationis dominum interpellaret. Et si aliqui inueniri possent
etiam illi. Quia pauci sunt ut etiam patuit in capitulo xxiij, pro nihi-
lo reparant. Quia ut ibi dictum est, ut pro iustis parcat omnium
raem, sufficiens numerus requirit. Simile autem habet ezechiel
in eodem. Cum enim destruenda erat Iherusalem cum tota iudea a
Caldeis, homo quæstus fuit ibidem, quod nullus in illo populo
talco inueniret. Qui obfisteret sibi prece efficaci, ad im-
pediendum illam destructionem, licet tunc ibi erant scilicet Ibes-
semis barab, et etiam alij iusti. Et hoc ideo, quia eorum nume-

rus nō sufficebat, vt ppter illos toti regno parceret. Unde
 ibi dicit. Et quesui de eis virū (subintellige scdm litterā)
 scz de pphetis sacerdotibus principib⁹ vulgaribus, qui in
 p oneret sep̄ i. precem efficacē, 7 stare op̄ ostus ptra me.
 Ad impediendū rigorem iustitie mee, 7 nō inueni salte vnū
 vt exponunt aliqui, sed vt dicit Ira hoc non videt benedicti
 cū. Quia ibi erat Iheremias Baruch, qui erant iusti, 7 ora
 bant p salute populi, plures etiā iusti erāt, in captione Ibe
 rusalem occisi cū impijs: de quibus nō erat, seu est verisimil
 le, quin deā orarēt p liberatione ciuitatis: 7 totius populū.
 Et ideo cū dicit hic. Et quesui de eis virū, intelligendū est.
 i. viros in numero sufficienti, vt p illis deberē parere toti
 ciuitati, 7 regno. Unde 7 Abraham genesis xvij. Cū ques
 uisset a dño, si parceret ciuitati, p iustis, non fuit ausus de
 minorū nūero querere. Et ideo q̄ subditur, 7 nō inueni virū
 i. viros iustos scz in numero sufficienti. Iniquitas em̄ ciuita
 tis 7 regni, vt dicit Ira, erat nimis grauis, ex multiplicata
 te, 7 enormitate: 7 dururnitate, vt p̄z ex pphetis, 7 ex quar
 to regū 7 Pa. alip. scdo: p talē modū dicit p̄muniter, nō est
 vir in ciuitate, qñ sunt ibi pauci viriles animosi. Idō subdē
 vindicta cū dicit, 7 effud sup eos indignationē meā. i. effū
 dam capiēdo p̄tū. p futuro, ppter certitudinē p̄destinato
 nis. Sic igit 7 modo erit, quia iniquitas nō vnus regni vel
 nationis, sed omniū regnor ac nationū totius mūdi, est mo
 do nimis grauis, ex multiplicitate enormitate, 7 dururnitas
 te: vt patet ex predictis: 7 magis in p̄cessu reuelationū sanc
 te Brigitte.

Genesis

Simile.

Capitulū Decimūseptimū:
 Quomō hec tribulatioa multis est preuisa.

Dicta aut̄ tribulatio, que toti mundo instat, nō
 si ouersus fuerit, ad dñm: 7 reuelata est sancte
 Brigitte, in reuelatione, 7 vssione imaginaria
 7 intellectuali: a multis est preuisa longe ante
 tēpa sancte Brigitte, vt ex multorū testimonijs
 homines de ipsa, certiores redderēt, quatinus excusationē
 nō habeāt: de ignorantia, si se neglexerint emendare. Et per
 Sij

penitentia trā dei placare, si em̄ sodomite ita horribilitate
rīnt delecti, ppter peccata sua. Quib⁹ nullus p̄beta missus
fuit: ad precauēdōs de piculo suo ppendant, qui poterint
quali pena cruciabunt Christiani. Qui multis p̄sagijs ad-
moniti sunt. Et non curant ymo etiā despiciūt: ⁊ renuunt se
emendare, vt iram dei placarent.

De preuisione Sibille.

Primo Sibilla hanc tribulationē longe ante nātūratē
Christi exstēs preuidit, vnde dicit in p̄betico oraculo suo
post mille ⁊ quingentos annos domini, totū genus huma-
nū miserabili plaga percutiet, in peste fame igne dissensio-
bus quartis in construis, ventis magnis, ⁊ tempestatibus,
que hominibus magna dāna inferent, magnūq; erit tunc
gemitus, ⁊ querimonia ita q̄ pre nimia angustia, ⁊ miseria
homines ante tempus debitū incipiēt, canescere plaga etiā
magna sup̄ milites veniet ita q̄ vbiq; interficiēt nullā ha-
bentes virtutē, resistendū sup̄ quos, ⁊ Christus in reuelatio-
nibus sancte Brigitte, in multis locis valde p̄querit dicens
in libro ad reges, in fine capituli tricesimi inter omnes sta-
tus laycorū milites p̄ apostorauerūt. Qualitā apostorauē-
runt ostendit in multis locis predictarū reuelationū. Et co-
minat eis, cū terribili iustitia sua, nisi ad ipsum redierint.
Ponit autē Sibilla aliqua signa, que precedēt p̄tracta mala.
Apparebit nāq; stella, quedā habēs magnitudinē p̄uonis
exurgentq; ad inuentiones multe vestitūtes acuti p̄llei capu-
tia habentia, caudas longas nō latas, sed valde tenues, mul-
teq; ⁊ vltra centū inuenient p̄lice in ornata mulierū. Tunc
surgēt pater p̄tra filiū: frater p̄tra fratrem omnia iuras: ⁊ leges
p̄ omnia regna infirmari incipient, voluntas ⁊ potestas ma-
lorum, p̄ lege habebit. Christianiq; p̄iores erunt, circa hec
tempora q̄ iudei nūq̄ baptisati, hec ⁊ multa alia ponit ip̄a
Sibilla, que causa dicuntur hic sunt obmissa.

Capitulū Decimūoctauum
Quomodo sanctus Gregorius papa hanc
tribulationem preuidit.

Nota.

Nota.

Sanctus etiam Gregorius in moralibus dicit: Quod circa nouissima tempora magna persecutio hereticorum carnalium quorumque hominum, et gentiliam contra ecclesiam: insurgenda est, et quod heretici publica voce contra eam predicent, et duris uerbis contra eam uentent. Unde dicit quisque illa futuris tribulationibus angustiari, ut hec tempora cum magno suspirio desiderent: que nos cum magno dolore tolleramus. Qualia autem per tunc fuerunt illa tempora satis patet ex chronicis, et ex omelias eiusdem super ezechielem, quia per tunc longobardi intrauerunt Italiam, deuastantes eam crudelissime committente multa fame et peste. Tunc erant terre magni motus, et terre hyarus que forbuerunt magne tempestates, que subito magna, et multa edifficia detecerunt, suffocatis inhabitantibus: et magne pluuie, et intemperies aeris, per etiam tangit in aliquibus omelias super euangelia pensandum est ergo, quanta illa tribulatio erit, si homines illam transactam in preparatione istius cum magno suspirio desiderent.

De preuisione sancte Hildegardis.

Sancta Hildegardis fundatrix, et magistra monasterii sancti Ruperti, quod situm est apud pingra: que claruit. Anno domini mille.imo. C. lxx. habuit multas reuelationes a deo. 1170
 Cuius libri canonizati sunt, a papa Eugenio in consilio tene si. In uno igitur libro eius, qui intitulat, liber diuinorum operum secunda parte capitulo lx sic dicit. Cum peccata hec se inuicem in populis iunxerint. scilicet odium homicidii, et sodomium peccatum. Tunc constitutio legis dei diuidet. Et ecclesia quasi uidua perit, et principes et nobiles et diuites, per similes atque per suos minores de locis propriis expellent, et de ciuitate in ciuitatem fugabuntur. Mobilias quoque generose: um, ad nihilum deducetur. Et de diuitibus in paupertatem redigentur. Ista omnia tunc fient, cum antiquus serpens uarietatem morum, et uarietatem uerborum, in populis sibilabit, que ipsi mteabunt hec abiciendo: et hec arabendo, cum in predictis operibus: semper se inuouabunt et uariabunt.

Capitulum Decimumnonū

Dictum abbatis Ioaachim, & quedam
hortamenta salutifera continens.

Abbas etiā Ioaachim de Calabria fundator ces
nobij floren. circa eadē tempa existens, dicit in
glosa sua su. Iheremā ppbetā, q̄ magna tris
bulatio ventura est, sup ecclesiam ab hereticis
paganis, 7 malis Christianis, 7 q̄ bona clero
rum sunt auferēda, 7 q̄ multe ciuitates, 7 castra sunt destru
ēda, sicut etiā predicat, sancta Hildegardis supradicta. et
expellēdi sunt, de regione in regionem, ppter q̄ multi eorū
intrabunt heremū vitam: ibi in paupertate ducentes. Quis
igitur hec auditurus sunt, preparent se ad bona, ardentēq̄ ne
corpora eorū grauent, crapulā aut ebrietate aut curis huius
uite. Ne repentina veniat in eos, illa tempestas futura quā
dyabolus in p̄finito tempore deo pmittente suscitabit con
tra ecclesiam uehementē. Et timendū est, q̄ multi periclitat
buntur. Et ideo s̄ magis esset lacrimandū: q̄ gaudendū.
Et licet sic faciendū est. Tamē multi p̄tratum facere dno
scunt, nō carantes de malis futuris. Sicut oī im̄ iudei fece
runt tpe ppbetarum. Et ideo dicit Iſaye xliij capitulo.
7 vocauit dñs per ppbetas scdm Liram, in illa die ante de
structionē Iherusalem: que est facta p nabuchodonozor: ad
fletum 7 ad planctū. i. ad debitā p̄ritionē, 7 satisfactionem
de peccatis, vt euitarent penā diuine vltionis, put dicit Li
ra. Et ecce gaudiū 7 letitia, occidere vitulos, 7 iugulare ani
etes comedere carnes, 7 bibere vinū, per p̄tratiū verbi ppbe
tarum eos ad penitentiā reuo cantium. Comedamus 7 bis
bam⁹, cras em̄ moriemur, hoc autē inter epulas verisozie dī
cebant, e q̄ ppbete cominabant eis captiuitatem 7 mortē
nisi peniterent. Et quia talis p̄emptus, vt dicit Lira, malū
eorū agrauabat supra modum. Ideo subdit. Et reuelata est
in auribus meis, vox dñi exercitus puocati, 7 talem p̄m
ptum. Si dimittes iniquitas bec. i. nō dimittes accipiendū
si p̄ nō donec mortamini, nō solum corporis morte, sed etiā
Iebenne, vt ait Lira b̄, etiam, vt securius 7 quietius: In vo

Nota.

Sicut fe
cit Job
viro iu
sto deo
pmittēte.

Simile
de iudeis
Iſaye c.
72.

Nota.

supra se viderent, et timorem a se recerent, seipso s for-
tantes, et consolantes dicebant ad invicem, pphere scs false
ad populum in prauitate cordis sui ambulantem, pay erit
nobis, no veniet super nos malum. Quis em affuit in silio
dñi, et vidit et audiuit sermonē eius, vt patet Iheremie pphē.
Quapropter sequit̄ ibidem, nō reuertet furor dñi, vsq̄ dum
faciat, et vsq̄ dum ppleat cogitationē cordis sui. Qd̄ et factū
est, ppter p̄ceptū et malitiā eorū. Nam finaliter omnia vni-
uersali plaga destructa sunt. Hoc igitur exemplo, vt sepius
dictum est, precaueant se Christiani, qui in similibus pecca-
tis iam laborant, vt satis patet ad sensum, ne similia pecca-
ta facientes p̄similem penā, et vltionem experiendo misse-
rabilius sentiant: et agnoscant iustitiā dei, nunc misericor-
diam, que eis offert parauendo et spernendo.

Jere. 23.

Capitulū Vigesimū de pla- catione ire dei. Quomō & p que fieri debet.

Hæc virgo Maria, in libro ad reges, penult-
imo capitulo sic dicit: ppter tria peccata pla-
ga venit super regna: scs propter supbiam, et in-
p̄nientiam et cupiditatē. Et ideo deus placari
potest p tria. Primum est q̄ omnes assumant ves-
tam humilitatē in vestibus, habendo vestes moderatas nō
nimis longas, more feminarū, nec nimis strictas more scur-
rarum, nec scissuras vel fissuras, vestium dispendiosas, et va-
nas et inutiles, quia talia displicēt deo. Corpora etiam sua,
sic honeste gerant, vt nec p̄minentiora appareant, q̄ deus
creauit ea, ppter ostentationem, nec breuiora vel subtiliora
p aliquas ligaturas, vel nodos vel similia artificia, sed om-
nia sint ad vtilitatem et honorem dei. Mulieres etiā depo-
nant vestes ostentationis, quas ppter superbiā et vanā glo-
riam assumerunt. Quia dyabolus dictauit mulieribus cō-
tinentibus mores: patrie sue antiquos: et laudabiles quan-
dam nouā abussionē, et ornamenta indecentia in capitibus,
et pedibus et reliquis membris: ad puocandum luxuriam, et
irritandum deum. Secundū est q̄ fiant elemosine cū bila-
ritate mētis. Tertium est q̄ quilibet paracletis sacerdos

Primum.

Secundum.
Tertium.

semel in mense, per annū integrum canet missam, de sancta trinitate: ad quā totus populus eius pueniat: confessus et contritus: et ieiunet illa die orando et obsecrando intente, ut peccata remittat. et ira dei mitiget. Episcopi quoque similiter in quolibet mense faciant pro seipso, vel pro aliis in cathedra altissimi ecclesiarum suis preces solennes celebrando missam de sancta trinitate, et colligant pauperes, lauentesque humiliter pedes eorum, si igitur predicta depositio vestium fiet, et alia duo, tunc siue dubio placabit deus, si autem non, tunc non erit spes misericordie: sed deponent vestes cum maiore damno hominum a deo, siue noluerint siue voluerint, ut experientia: iam de aliquibus cognoscimus, per tartaros: et alios infideles captis. Christus etiam ponit in quarto libro: capitulo xlii. per quem modum ipsa potest reformari ecclesia, et ad pristinum statum bonum: et sanctum reduci per ordinationem status ipsorum cardinalium, et episcoporum, ac totius cleri, qui si fecerint presides bene sine auctore: tunc veniet ira dei super eam. Et clericos tam maiores quam minores, et eicient de prebendis: et dignitatibus eorum a laycis, cum maxima profusione et dolore: quia tam multi eorum in crapula et pompa: utinam non in luxuria bonis, ecclesie abutuntur. Deinde super laycos, ira dei deueniet: in quibus et bonis, que clericis abstulerunt, cum peccatis auferent. Juxta Isaiam dictum. Te qui perdaris: nam ipse perdaris.

l. 4. c. 49.

Nota.

Modus Exortendi.

Uideant itaque et considerent hec equidem diligenter. Reges Principes Archiepiscopi Episcopi omnesque Presides: cum Spirituales tum Seculares. Quibus deus populum suum, suo pretiosissimo sanguine redemptum, ad pascendum, non condendum, non spoliandum, non grauandum dimisit. Exurgantque a se ipso maleicie et negligentie: nomenque pastorale assumant cogitantes, consulentes intendentes et laborantes foris in se conatu huiusmodi reuelationibus, ad placandam iram dei extirpantes prefata, in hoc capitulo mala, maxime vestium varietatem. Tum et superbia auaritiam luxuriam et gulam, que nunc maxime diffusa est, pro omnes mundi status, precipue apud prefatos regnans in multitudine, et varietate Liboris pro voluptate Corporis assumi. psuetorum tum potagiorum animam

22
et Corpore insufficienti. Nam id quod apud p̄sicos nedū Ebr̄
stianos, verum et paganos fuit dedecus: id bodie p̄ bonos
re reputat, vt gula grauari alios inebriare, per equalia bis
bere. Et contra tales habet Isay quinto, verbū terribile, ve
qui potentes estis: ad bibendū vinum et viri fortes ad mis
cendam ebrietatem. Quanta insipientia et stulticia Ebr̄
stianorū. Nam olim sancti homines seruis vtriusq; suum san
guinem nō dubitauerunt, p̄ Ebr̄isto funderē diuersaq; tor
menta, et supplicia pati. Nūc autē Christiani dedecorosa tur
pia etiam nullā delectationē ingerunt, vt scissuras fissuras
magnitudines superfluas: longitudines latitudines vestitū
et altarum partium. Corporis ornamenta superflua et inania
Similiter voluptates corporis, et vanitates mundi dimittre
re dubitant et nolunt, que dyabolus Ebr̄isti, et eorum inimic
us eis ingerit, quid si aliquid aduersi non inis eius causa
pati deberēt, pauci p̄fecto cū eo manerēt: quā charitas valde
refriguit. Et nisi reaccēdat p̄pe est extinctio, ad quā accē
dendā. Surgite omnes surgite vigilate q; maxie. Reges et
principes. Nec et alia mala vt oppressio, hominū p̄ exactio
nes idebitas dimittendo, pluralistas benefitorū: rā secular
ritū q̄spialitū, monopolistas negotiatores artifices Iudices
iustitiā venditātes cātūq; curiosus: vt figuratiuū de ecclesia
dei de q̄ habet in extranagati. d. vi. et bone cle. c. docta. scōrū
extirpado v̄l corrigēdo et i meli⁹ reducēdo plebanos et alios
curatos ad residendū p̄pellendo: nō p̄ alios em̄ ralia debez maxime
factū fuit in ius q̄d vt facere ipsi possint nosq; grato suscipite les.
aio implorandus est dñs deus et rogandus mō in eodē cas
pitulo expresso. Quā cor regis in manu dei: ad q̄ eos ipsos
et nos adiunare dignet. christus Ihesus qui est benedictus
p̄ eterna seculorū secula. Amen.

¶ Errata in primo quaternione. In primo folio.
In titulo in 4 riga nonnullorū p̄ nonnullis. In p̄fatione in 10
riga sit p̄ si. In 16 posite p̄ positi. In 29 sapienter p̄ sapiente
In scdo folio in parte dextra. In 5 insitum p̄ insitum. In 7.
vides p̄ fides. In 8 e numero due dictioes. In 14 siue p̄ sine
In tertio folio in parte sinistra. In 8 riga a sine columne p̄
columne. In quarto folio i parte sinistra. In 5 riga. c. tertū.
et ceteris p̄ dicentē. In 4 a sine, dominus p̄ eum.



Datus is libellus in lucem, sub protectione dñi Joesu.
Christi totius generis humani saluatoris.

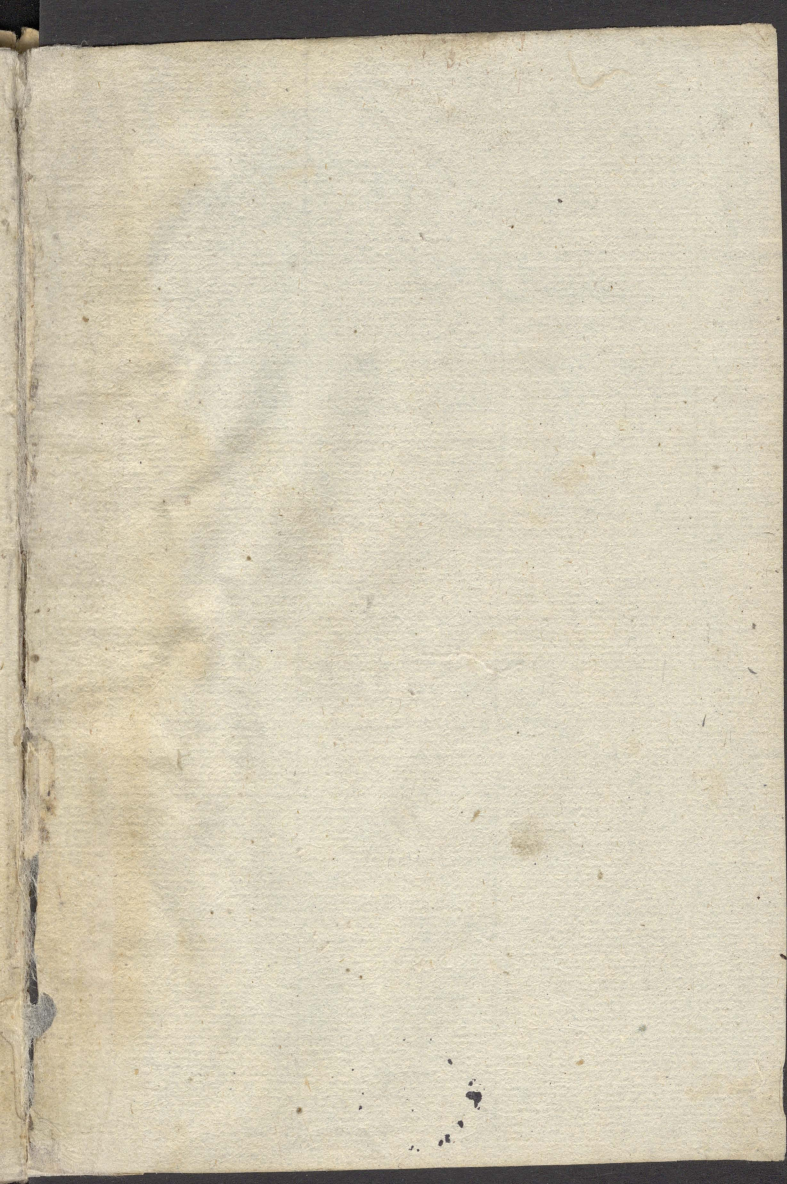
Impressum Cracouie per
FLORIANVM, ANNO.

1522.

Prospecte qui ventunt hos casus esse ferendos.
Nam leuis ledit quicquid preuidimus ante.

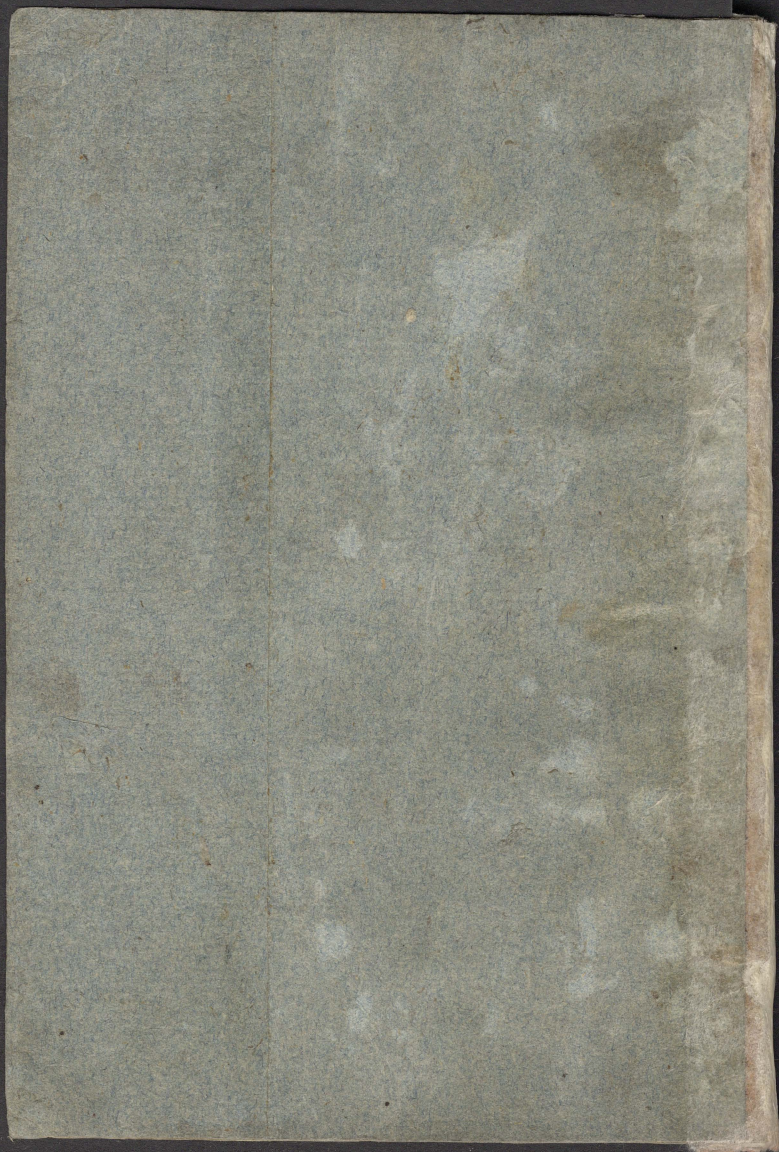


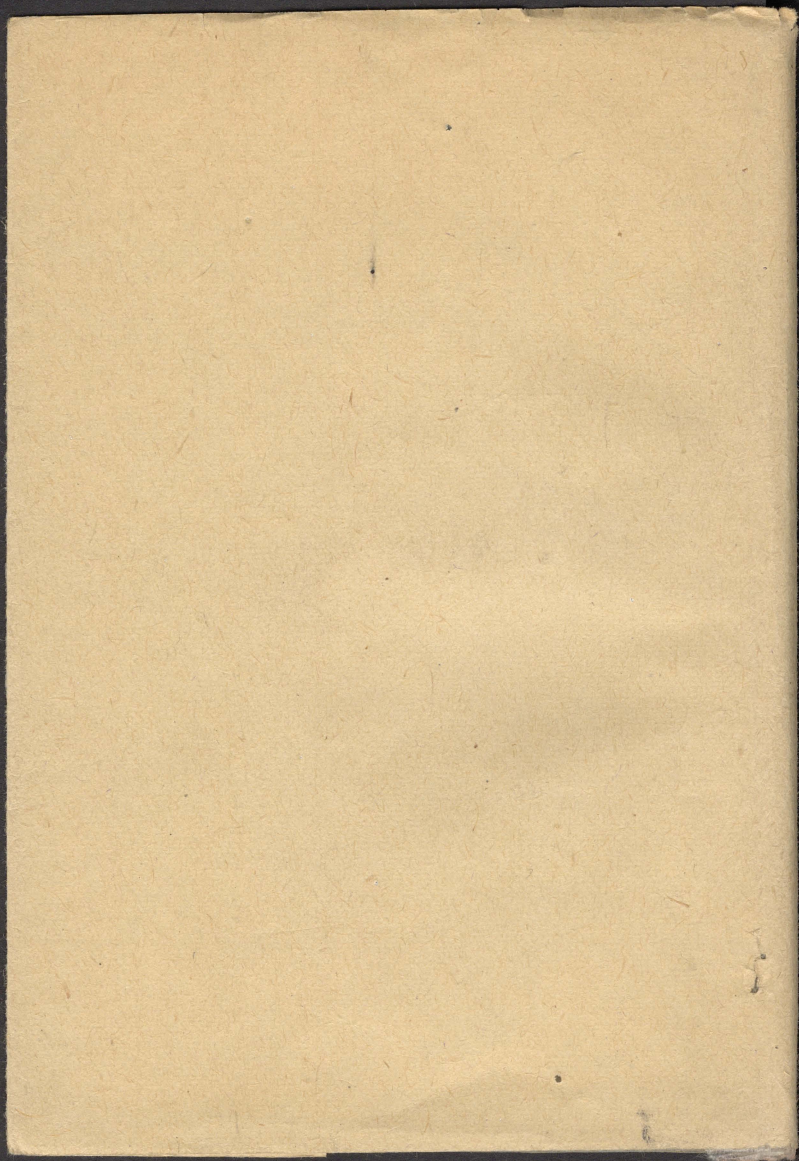
XVI, 34

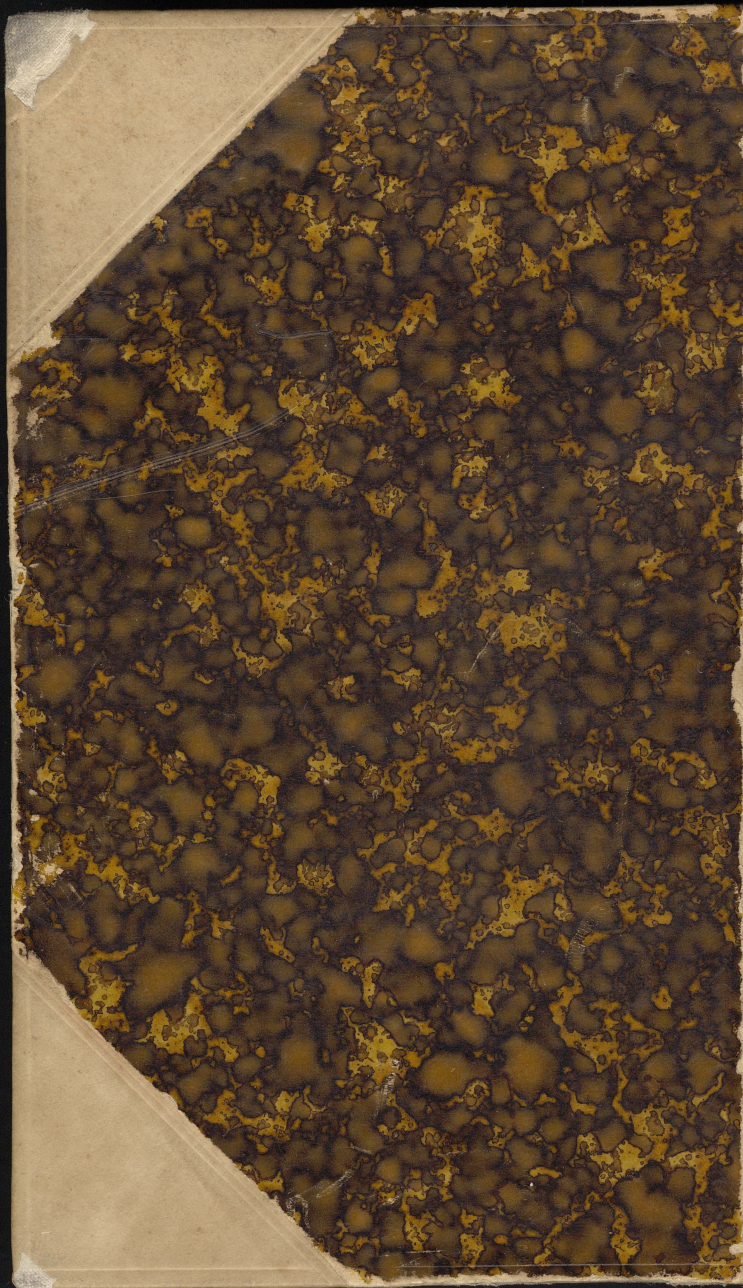


xvi, 34

1/65







XV

BRO

XVI WIEK

BROSZURY





